

EPIGRAM-
MATA CLA-
RISSIMI DI
SERTISSIMI-
QVE VIRI
THOMAE
MORI BRI-

TANNI, PLERAQVE E GRAE
CIS VERSA.

ANTVSRIPORENA

BEATVS RHE-

NANVS BILIBALDO PIRCHEIMERO,
MAXIMILIANI CAESARIS A CON-
SILIO, ET SENATORI NV-
RENBURGENSEI S. D.

BELLE profus conuenire mihi uisum fuit, clarissime Bilibalde, si THOMAE MORILLIUS Britaniæ decoris Epigrammata, quæ nuper ERASMVS noster Roterodamus ad me misit, tibi nominatim inscriberem. Siquidem multis adeo rebus similes inter uos estis. Uterque iuris peritus, uterque cum Romane, tum Græce doctus, Uterque non in publicis modo suæ ciuitatis functionibus uersans, sed & ob singularem negotiorum explicandorum dexteritatē, & in dandis cōsilijs prudentiam, suo quisque principi charissimus, ille potentissimo Britannorum regi Henrico, tu sacratissimo Cæsari MAXIMILIANO. nam quid de fortunis attinet cōmemorare, quas utriusque possidetis amplissimas, ut uel hoc quicquid est ornamentī, quod ex diuitijs accedere putatur, neutri desit, quin potius adendis uirtutum maxime liberalitatis exemplis abunde supersit materia. Sed & utriusque pater obtingit non minus literis, quàm senatoria familia clarus. Itaque cū amicitia similitudo sit autor & æqualitas, hanc
Mori

MORI foeturam tibi nuncupare congruentissimū du-
xi, ut quem multis alioqui nominibus amore profe-
queris, de his etiam Epigrammatis impensius comple-
ctaris, ames, magnificias. Huc adde quod nemini re-
ctius mitti poterant hi lepidissimi lusus, quàm ei, qui
in hanc, quod aiunt, harenam aliquando sit descende-
re solitus. Nam is demum nouerit, quàm sit egregia
res doctum epigramma, quisquis ipse fuerit, suum nō
nunquàm ingenium in hoc exercitationis genere peri-
clitatus. Sed enim, id quod te non latet, argutiam habe-
at epigramma cum breuitate cōiunctam, sit festiuum,
& acclamatuunculis, quæ ἐπιφωνήματα Græci uocāt, sub-
inde claudat. Quas sanè dotes omneis cumulatissime
licet in his Moricis Epigrāmatibus reperire, præsertim
in his quæ ipse genuit. nā in cæteris, quæ è Græcis uersa
sunt, inuentionis laus priscis tribuitur. Quanquàm hic
quoq; non minus magni fieri meretur cōmode reddēs
ex aliena lingua, quàm scribens, labor certe uertentis sæ-
pe maior. Siquidem qui scribit, liber est, & inuentioni li-
bere uacat. at qui trāffert, ad aliud subinde respicere co-
gitur, nimirum ad id quod uertendū desumpsit, quod
quoties sit, multo plus sudat ingenium, quàm cum suū
aliquid progignit. Vtrobicq; sanè mirus est THOMAS
MORVS. nam elegantissime cōponit, & felicissime uer-
tit. Quàm fluūt suauiter huius carmina? Quàm est hic
nihil coactum? Quàm sunt omnia facilia? Nihil hic du-
x 2 rum, nihil

rum, nihil scabrum, nihil tenebricosum. Candidus est, argutus, latinus. Porro gratissima quadam festiuitate sic omnia temperat, ut nihil unquam uiderim lepidius. Crediderim ego Musas quicquid usquam est iocorū, leporis, salium, in hunc cōtulisse. Quam lusit eleganter ad Sabinum alienos pro suis tollentem liberos? Quam false Lalum ridet, qui uideri Gallus tam ambitiose cupiebat? Sunt autem huius sales nequaquam mordaces, sed candidi, melliti, blandi, & quiduis potius quam amarulenti. Iocatur enim, sed ubiq; citra dentem, ridet, sed citra cōtumeliam. Proinde quemadmodum Syrus Therentianus Demeam belle prædicans, Tu quantus quantus, inquit, nil nisi sapientia es, ita de MORO dicere licebit, Quantus quantus est, nil nisi iocus est. Iam inter epigrammatographos Pontanum & Marullum in primis hodie miratur Italia. at dispeream, si non tantundē in hoc est naturæ, utilitatis uero plus. nisi si quis inde magnopere se credit iuuari, dum suam Nearam celebrat Marullus, & in multis ^{α. ι. ν. η. ε. τ. α.} Heraclitū quendam agens, aut dum Io. Pontanus ueterum nobis Epigrammatistarum nequitias refert, quibus nihil sit frigidius, & boni uiri lectione magis indignum, ne dicam Christiani. Scilicet usq; adeo uetustatem istis æmulari, cordi fuit, quā ne cōtaminarent, sic à sacris abstinerūt, ut à Græcis olim Pōponius Lætus ne Romanæ linguæ castimoniam uiolaret, homo superstitiose Romanus.

Caterū

Cæterū quemadmodū hi lusus MORI ingeniuū ostendunt, & insignem eruditionem, sic iudiciū nimirum acre, quod de rebus habet, ex VTOPIA cumulatissime eluxerit. De qua paucis obiter meminero, quod hęc accuratissimus in literis BVDEVS, incōparabilis ille melioris eruditionis antistes, & ingens, atq; adeo unicum Galliarum decus, ita ut decebat, luculenta præfatione laudauit. Habet ea hoc genus decreta, qualia nec apud Platonem, nec apud Aristotelem, aut etiam Iustiniani uestri Pandectas sit reperire. Et docet minus forsitan philosophice, quàm illi, sed magis Christiane. Quanc̄q; (audi per Musas bellam historiam) cum hic nuper in quodam grauium aliquot uirorum confesso, Vtopiæ mentio orta fuisset, & illam ego laudibus ueherem, negabat quidam pinguis plus habendū MORO gratiæ, quàm actuario cuipiam scribæ, qui in curia aliorū sententiās dūtaxat enotet, doriphorematis ritu (quod aiūt) interim assidendo, nihil ipse censens, quod diceret ea omnia ex Hythlodæi ore excepta, & à MORO tantū in literas missa. Proinde MORVM nullo laudandum aliqui nomine, nisi quod hęc commode retulisset. Et nō deerant, qui hominis iudicio uelut rectissime sentientis album adijcerent calculum. ἄρα οὐ σὺ τουτονὶ τῷ μώρου χαριεντισμῶν λέχῃ, τοιούτους ἄνδρας οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ τοὺς δοκίμους παρὰ τοῖς πολλοῖς, κατὰ αὐτὰ θεολόγους, πλαίσαντος; Postremo si hoc quoq; scire cupis, Guil. Lilius,

x 3 Mori

170 BEATI RHENANI AD BILIBALDVM EPIST.
MORI sodalis, cum quo uertendis Græcis epigramma
tibus iam olim collusit, quæ Progymnasmatum titulo
sunt inscripta, Britannus est, uir omnifariam doctus,
non modo Græcos autores, sed & eius nationis mores
uernaculos domestice notos habens, ut qui in insula
Rhodo fuerit aliquot annos cōmoratus. is nunc ludū
literarium, quem Londini Coletus instituit, magna cū
laude exercet. Quod superest, cum tibi per occupatio-
nes licebit, quibus in obeundis legationibus admi-
nistrandaq; Republica, laboriosissime distra-
heris, hoc libelli in manum cape, lege, &

MORO, cuius os, ut puto, nondum
uidisti, sed ex scriptis iam pri-
dem cognitū habes, faue.

Bene Vale clarissime

uir. Basileæ, VII

Cal. Mar-

tias.

ANNO M. D. XVIII.

PROGYMNAS

MATA THOMAE MORI, ET GVI
LIELMI LILII SODALIVM.

ΛΟΥΚΙΑ ΛΙΟΥ

τῆ ἀσκληπιάδῃς ὁ φιλάργυρος ἔϊδεν ἐν οἴκῳ,
καὶ τί ποιεῖ φησὶν φίλτατε μὴ παρ' ἐμοί;
ἠδ' ὁ δ' ὁ μῦθε γελάσας, μηδὲρ φίλε φησὶ φοβηθῆς
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ ῥηζόμερ, ἀλλὰ μονῆς.

T. MORI IN AVARVM.

Murem Asclepiades ut apud se uidit auarus,
Mus quid in æde facis dixit amice mea?
Mus blande arridens, tolle inquit amice timorem,
Hic ego non uictum quaero, sed hospitium.

G. LILII.

Murem Asclepiades in tecto uidit auarus,
Et quid apud me o mus, inquit, amice facis?
Mus ridens inquit, nihil o uerearis amice,
Non abs te uictum, sed mihi quaero domum.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

πλοῦτον ἢ πλουτοῦντος ἔχθρς, ψυχὴν δὲ πένκτρς.

Ἔτοτε κληρονόμοις πλῆσι, σοὶ δὲ πένκτρς.

G. LILII IN AVARVM.

Diuitias locupletis habes, animam sed egeni.
Hæredi o diues, sed tibi solus egens.

T. Mori.

T. MORI.

Diuitias locupletis habes, inopis tibi mens est.

O miser hæredi diues, inopsq; tibi.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμεν ποτὲ, νῦν δὲ μενίππου,
 καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου, βίβωμαι εἰς ἕτερον.
 καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχευ μὲ ποτ' ὤτεο, Ἐ πάλιν οὔτος
 οἶεται. εἰ μὴ δ' ὄλωσ οὐδ' ἐνός, ἀλλὰ τύχης.

G. LILII, DE POSSESSIONIBVS INCERTIS.

Nuper Achemenidæ, sed nunc sumus a ruâ Menippi.

Et nunc hunc rursus, nunc alium petimus.

Ille etenim nuper, nunc & nos alter habere

Se putat, at nobis nil nisi casus inest.

T. MORI.

Nuper Achemenidæ fueram, nunc ecce Menippi,

Adq; alium rursus deueniam ex alio.

Me proprium nunc iste putat, proprium ille putabat.

Ast ego nullius sum, nisi sortis ager.

ΑΔΗΛΟΝ.

Σώματα πολλὰ τρέφω, καὶ δώματα πολλὰ ἀμεγείρω,
 ἄτραπὸς εἰς πενίην ὄβριμ' ἐτοιμοτάτη.

T. MORI, DE LVXV IMMODICO.

Multas ædificare domos, & pascere multos,

Est ad pauperiem semita recta quidem.

G. LILII.

Corpora multa alere, & complures ponere sedes.

Ipsa est

Ipsa est ad summam semita pauperiem.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς τεθνηζόμενος, τῷ σῶμ ἀγαθῶν ἀπόλαβε,
ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶμ κτεάνων,
ὅστις δ' ἀνήρ σοφὸς οὖτος, δεῖ ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φασί, καὶ δ' ἀπάνη μέτρον ἐφημερότατο.

G. LILII. DE MODERATO SVMPTV:

Diuitijs utare tuis tanquàm moriturus.

Tanquàm uicturus, parcito diuitijs.

Vir sapiens est ille quidem, qui hæc ambo uolutans

Parcit, quiq; modum sumptibus applicuit.

T. MORI.

Tanquàm iam moriturus partis utere rebus.

Tanquàm uicturus denuo parce tuis.

Ille sapit, qui perpenlis hñs rite duobus,

Parcus erit certo munificusq; modo.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐλπίς καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρειε. τὸν λιμὲν εὖρομε
οὐδὲρ ἐμοί, χυμῶν παίζετε τοὺς μετ' ἐμὲ.

T. MORI. DE CONTEMPTV

FORTVNAE:

Iam portum inueni, Spes & Fortuna ualete.

Nil mihi uobiscum est. ludite nunc alios.

G. LILII.

Inueni portum, Spes & Fortuna ualete.

Nil mihi uobiscum. ludite nunc alios.

γ παλλαδα

ΠΑΛΛΑΔΑ.

τῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπεμι,
καί τι μάτηρ μοχθῶ, γυμνὸν ὄρωρ ἔ τέλθ;

G. LILII. DE MORTE.

Ingredior nudus terram, egredior quoq; nudus,
Quid frustra studeo, funera nuda uidens?

T. MORI.

Nudus ut in terram ueni, sic nudus abibo.

Quid frustra sudo, funera nuda uidens?

ΑΔΗΛΟΝ.

οἶνθ, καὶ τὰ λοετρά, καὶ ἢ περὶ κτύπην ἔρω,
ἄξυτέρην πέμπε πλὴν ὄδ' ὄρ εἰς ἄσδ' ἴρ.

T. MORI. DE LVXV

ET LIBIDINE.

Si quis ad infernos properet descendere manes,
Huc iter accelerant, balnea, uina, Venus.

G. LILII.

Nos caligantis rapiunt ad tecta tyranni,
Præcipiti cursu, balnea, uina, Venus.

οὐχ οὕτω ελάπη μισῆν ὁ λέγων ἀναφάνδ' ὄρ

ῶσπερ ὁ πλὴν καθαρὰν ψυδ' ὄμενθ φίλιαν.

τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προσδ' ὄτε, ἐκτρεπόμεδα,

τὸν δ' ε λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασόμεδα.

ἐχθρόν ἐγὼ κἄνορ κρῖνω βαρῦν, ὅς ποτε λάθρη.

πλὴν ἀπὸ τῆς φιλικῆς πίσιμ ἔχωρ, ἀδ' ἰκῆ.

T. Moris

T. MORI. DE FICTO AMICO.

Non æque nocet hic, qui sese odisse fatetur,
 Atq; hic qui puram fingit amicitiam.
 Oforem monitus fugio, fugisse sed illum
 Quomodo qui se me fingit amare, queo?
 Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicus
 Creditus, occulta subdolos arte nocet.

G. LILII.

Non is tam lædit, liquide qui dixerit, odi,
 Quàm qui sinceram fingit amicitiam.
 Vitabis certe quem noueris esse nocentem,
 Ast illum nunquàm qui tibi dixit, amo.
 Ille mihi grauis est hostis, qui clam nocuisse
 Gaudet, quicq; fidem fert in amicitia.

ΕΙΣ ΛΑΚΑΙΝΑΝ ΑΔΗΛΟΝ.

γυμνὸν ἰδὼν Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
 παῖδ' ἐὸν ἐς πάτραν ὠκύνειντα πόδα,
 αὐτὴν αἰψάα, δ' ἠπατῶ ἤλασε λόγχῃ
 ἄρρενα ἔκταμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ.
 ἄλλοτριον πάτρας εἶπερ γένῳ, ἔρρε πόδ' ἄδαρ,
 ἔρρε ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα, καὶ γενέτασ.

T. MORI. DE MILITE SPARTANO.

In patriam amissis celeri pede dum redit armis,
 Conspiciens gnatum sæua Lacæna suum.
 Obuiâ sublata corpus transuerberat hasta,
 Hæc super occisum mascula uerba loquens.

γ = Degenet

Degenero Spartes genus, ito in Tartara tandem,
Ito degeneras, & patria, & genere.

GVIL. LILII.

Quum nudum è bello gnatum remeare Lacana
Vidit, & in patrios accelerare lares.
Insultans contra, pectus traiecerat hasta,
Horrida in extinctum uoce uirago furens.
Spartanam quando es patriam mentitus, auosq̃,
Ad manes tandem degener inquit, abi.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

καλὸν ἔχεις τὸ νοῦν ὡς τὸν πόδα. καὶ γὰρ ἀλκίμως.
εἰκόνα τ' ἐν τῆς σῆ φύσεως ἐκτὸς ἔχει.

T. MORI. IN CLAVDVM ET STVPIDVM.
Clauda tibi mens est, ut pes. natura notasq̃
Exterior certas interioris habet.

GVIL. LILII.

Tardus es ingenio, ut pedibus. natura etenim dat
Exterius specimen, quod latet interius.

ΑΔΗΛΟΝ.

εἰ μὲν ἴμ μαθεῖν ἀ δ' ἄ παθεῖν,
καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἴμ τ' μαθεῖν.
εἰ γὰρ δ' ἄ παθεῖν ἀ δ' ἄ μαθεῖν,
τὶ δ' ἄ μαθεῖν. παθεῖν γὰρ ἔστι.

T. MORI. THEOPHRASTI APVD
AVLV M GELLIV M DILEMMA.
Si vitare queas, quæ sunt patienda, sciendo,

Scire quidem pulchrum, quæ paterere, foret.
 Sin quæ præscieris uitandi est nulla potestas,
 Quid præscire iuuat, quæ pati tamen?

G. LILII.

Si posset casus quisquàm præscire futuros,
 Et uitare simul, scire suaue foret.

Sin patienda tibi prorsus quæ scire requiris,
 Quid præscisse iuuat: namq; necesse pati.

T. MORI, CARMINE IAMBICO TRIMETRO.

Præscire si queas, quæ oporteat pati,
 Queasq; non pati, bonum est ut præscias.

At si te oporteat, licet scias, pati,

Præscire quid iuuat: necesse enim est pati.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Δις δ' ἄδελφούς ὧδ' ἐπέχει τάφος. ἔμ γὰρ ἐπέχομ
 ἡμᾶς καὶ γενεῖς οἱ δύο θανάτου.

T. MORI. IN DVOS FRATRES, VNO

ET NATOS ET MORTVOS DIE.

Quatuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
 Lux simul una duos & parit, & perimit.

G. LILII.

Quatuor hic tumulus fratres habet, una duobus
 Lux & natalis, mortis & una fuit.

Ζεύς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, ἔρως δ' ἔρωτα
 λήθη, εὐρώπη, ἀντιόπη, δανάη.

y 3 T. Mori

T. MORI. DE IOVE MUTATO.

Taurus, olor, satyrusq; ob amorē & Iuppiter aurū est
Europes, Ledes, Antiopes, Danaes.

G. LILII.

Taurus, olor, satyrus, per amorem Iuppiter aurum
Europæ, Ledes, Antiopæ, Danaes.

ΑΔΗΛΟΝ.

ΕΝΝΕΑ τὰς μούσας φασὶν τινες, ὡς ὀλιγώρως
ἢνὶ δεκάτῃ σαπφῶ λεσβοῦδερ ἢ δεκάτῃ.

T. MORI. IN SAPHO.

Musas esse nouem referunt, sed prorsus aberrant,
Lesbica iam Sappho Pieris est decima.

G. LILII.

Quàm temere dixere nouem quidam esse sorores
Musarum, en Sappho Lesbis adest decima.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἡ σάτυρος ἢ ἐν χαλκῷ ὑπέδραμνυ, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμφεχύθη σατύρῳ.

G. LILII. IN AEREAM SATYRI STATVAM.

Aut Satyrus fusus circum æs, aut arte coactum
Illud idem circum fusum erat æs Satyro.

T. MORI.

Prorsum admiranda dum circumflectitur arte,
Aut Satyrum hoc tegit æs, aut Satyro æs tegitur.

EIVSDEM.

Aut isti Satyrus iam circumflectitur æri,

Aut isto

Aut isto Satyrus iam circumflectitur ære.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΝΙΟΒΗΣ.

Εκ ζωῆς μὲ θεοὶ τέτυχα μ λίθου, ἐκ δὲ λίθοιο

ζωὴν πραξιτέλης ἔμπαλιμ εἰργάσατ.

G. LILII. IN STATVAM NIOBES.

Ex uita saxum Dii me fecere, sed ipse
Ex saxo uitam denuo Praxiteles.

T. MORI.

Dii ex uita lapidem fecere, at quum lapis essem,
Me uitam fecit denuo Praxiteles.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Δῖμ' ἀδωαίωμ σὲ νεοπτόλεμ' εἰκόνη τῆσ' ε

τίμησ' εὐνοίης εὐσεβίης δ' ἔνεκα.

T. MORI. IN STATVAM NEOPTOLEMI.

Cecropis urbs te tota Neoptoleme hac statua ornat.
Ut faciat, faciunt hinc amor, hinc pietas.

G. LILII.

Hoc te donarat propter pietatem & amorem,
Signo Cecropidum turba Neoptoleme.

FINIS PROGYMNASMATON THO

MAE MORI, ET GVILIELMI

LILII SODALIVM.

Epigrammata

EPIGRAMMA

TA CLARISSIMI, DISERTISSIMIQUE VI
RI THOMAE MORI BRITAN
NI, PLERAQVE E GRAE-
CIS VERSA.

EREOR illustrissime prin-
ceps, dum more uirginum,
quæ satis formæ suæ non fi-
dût, picturæ lenocinio gra-
tiam illepidis uersiculis cõ-
parare studeo, ne eos qua
maxime dote placere potu-
issent, id est ipsius rei noui-
tate, fraudarim. Nam quũ
ilico in præsentem coronationem tuam conscriptos eos
pictori exornãdos dedissem, effecit certe podagra, qua
protinus quàm opus inchoauit, incõmodissime têtarus
est, ut eos nunc tandem, serius aliquanto quàm res po-
stulare uidebatur, exhibeam. Itaq; (si tecum pro inlita
humanitate tua liberius agi sinis) haud scio, maiorem
ne gratiã uersiculis nostris pictoris manus adiecerint,
an pedes ademerint. Quippe quibus effectum est, ut
mihi uerendum sit, ne nõ minus sera, ac proinde intem-
pestiua uideri tibi possit hæc nostra gratulatio, quàm
olim

olim Tiberio principi uisa est, Iliensium illa consolatio,
 qua eum de morte filij, iamdiu defuncti, consolaban-
 tur. quam ille faceta dicacitate delusit, respondens se eo-
 rum quoq; uicem dolere, quod bonum militem amisit-
 sent Hectorem. uerum eorum officium, ad luctum nō
 senescentem modo, sed planè præmortuum, non po-
 tuit esse non ridiculum. meum uero ab hoc uitio uendi-
 cat immēsa illa de celebri coronatione tua lætitia. quæ
 quum pectoribus omniū tam efficacem sui uim ac præ-
 sentiam impresserit, ut senescere uel integra ætate non
 possit, effecit nimirum, ut hoc meum officium non sero
 re peracta atq; euanida, sed præsens in rem præsentem
 peruenisse uideatur. Vale princeps illustrissime, & (qui
 nouus, ac rarus regum titulus est) amatissime.

IN SVSCEPTI

DIADEMATIS DIEM HENRICI OCTAUI,
 ILLUSTRISSIMI AC FAVSTISSIMI BRI-
 TANNIARVM REGIS, AC CATHERI-
 NAE REGINAE EIVS FELICIS-
 SIMAE, THOMAE MORI
 LONDONIENSIS CAR-
 MEN GRATVLATORIVM.

I qua dies unq̄, si quod fuit Anglia tēpus.
 Gratia quo superis esset agenda tibi.
 z Hæc est

Hæc est illa dies niueo signanda lapillo,
 Læta dies fastis annumeranda tuis.
 Meta hæc seruitij est, hæc libertatis origo,
 Tristitiæ finis, lætitiæq; caput.
 Nam iuuenem sæcli decus o memorabile nostri
 Vngit, & in regem præficit ista tuum.
 Regem qui populi non unius usq; sed orbis
 Imperio dignus totius unus erat.
 Regem qui cunctis lachrymas detergat ocellis,
 Gaudia pro longo substituat gemitu.
 Omnia discussis arident pectora curis,
 Vt solet excussa nube nitere dies.
 Iam populus uultu liber præcurrit amæno,
 Iam uix lætitiæ concipit ipse suam.
 Gaudet, ouat, gestit, tali sibi rege triumphat,
 Nec quicquàm nisi rex quolibet ore sonat.
 Nobilitas, uulgi iamdudum obnoxia feci,
 Nobilitas, nimum nomen inane diu,
 Nunc caput attollit, nunc tali rege triumphat,
 Et merito causas unde triumphet, habet.
 Mercator uarijs deterritus ante tributis,
 Nunc maris insuetas puppe refulcat aquas.
 Leges inualidæ prius, imo nocere coactæ,
 Nunc uires gaudent obtinuisse suas.
 Congaudent omnes pariter, pariterq; rependunt
 Omnes uenturo damna priora bono.

Iam quas abdiderat cæcis timor ante latebris,
 Promere quisq; suas gaudet & audet opes:
 Iam iuuat o, potuit tot furum si qua tot uncas
 Tam circumspectas fallere præda manus.
 Non iam diuitias ullum est (magnum esse solebat)
 Quæstas nullo crimen habere dolo.
 Non metus occultos insibilat aure susurros,
 Nemo quod taceat, quod uie susurret, habet.
 Iam delatores uolupe est contemnere, nemo
 Deferri, nisi qui detulit ante, timet.
 Conueniunt igitur simul ætas, sexus, & ordo,
 Causaq; non ullum continet ulla domi.
 Quo minus intersint, dum sacris rite peractis,
 Rex in it auspicijs regna Britannia bonis.
 Quacunq; ingreditur, studio conferta uidendi
 Vix sinit angustam turba patere uiam.
 Opplenturq; domus, & pondere tecta laborant,
 Tollitur affectu clamor ubiq; nouo.
 Nec semel est uidisse satis, loca plurima mutant,
 Si qua rursus eum parte uidere queant.
 Ter spectare iuuat, quid ni hunc spectare iuuaret,
 Quo natura nihil finxit amabilius?
 Mille inter comites excelsior omnibus extat,
 Et dignum augusto corpore robur habet.
 Nec minus ille manu est agilis, quàm pectore fortis,
 Seu res districto debeat ense geri.

z z Seu quū

Seu quum protentis auide concurritur hastis,
Seu petat oppositum missa sagitta locum.

Ignea uis oculis, Venus insidet ore, geniscq;
Est color, in geminis qui solet esse rosis.

Illa quidem facies alacri ueneranda uigore
Esse potest teneræ uirginis, esse uiri.

Talis erat, Nympham quū se simulauit Achilles.
Talis, ubi Aemonijs Hectora traxit equis.

O si animi præstans unà cum corpore uirtus.
Cerni, natura non prohibente, queat.

Imo etiam uultu uirtus pellūcet ab ipso,
Est facies animi nuncia aperta boni.

Quàm matura graui sedeat prudentia mente,
Quàm non solliciti pectoris alta quies,

Quocq; modo sortem ferat, & moderetur utranq;
Quanta uerecundæ cura pudicitia,

Quàm tranquilla fouet placidum clementia pectus,
Quàm procul ex illo fastus abest animo,

Principis egregius nostri (quas fingere non est)
Præ se fert certas uultus & ipse notas.

At qua iustitia est, regnandi quas habet artes,
Prosequitur populum qua pietate suum,

Hæc facile ex uultu fiunt illustria nostro,
Hæc sunt ex nostris conspicienda bonis.

Quod sic afficimur, quod libertate potimur,
Quodq; abiere timor, damna, pericla, dolor,

Quod

Quod rediere simul, pax, commoda, gaudia, risus,
 Eximij uirtus principis inde patet.
 Eneruare bonas immensa licentia mentes,
 Idc̄q; etiam in magnis assolet ingenjjs.
 At quàmuis erat ante pius, mores tamen illi
 Imperium dignos attulit imperio.
 Nam bona quæ pauci sera fecere senecta,
 Protinus in primo præstitit ille die.
 Illico correptos inclusit carcere, quisquis
 Consilio regnum læserat ante malo.
 Qui delator erat, uinclis constringitur arc̄tis,
 Ut mala quæ multis fecerat, ipse ferat.
 Ad mercatores aperit mare, si quod ab illis
 Durius exactum est ante, remisit onus.
 Despectusq; diu magnatum nobilis ordo,
 Obtinuit primo pristina iura die.
 Ille magistratus & munera publica, uendi
 Quæ sũuere malis, donat habenda bonis.
 Et uersis rerum uicibus feliciter, ante
 Quæ tulit indoctus præmia, doctus habet.
 Legibus antiquam (nam uersæ euertere regnum
 Debuerant) subito uimc̄q; decusq; dedit.
 Omnis cumc̄q; prius prorsus descisceret ordo,
 Protinus est omnis redditus ordo sibi.
 Quid quod in his etiam uoluit rescindere quædam,
 Ut populo possit commodus esse suo.

Quæ tamen ante suo nouit placuisse parenti?
 Sic patriam, ut decuit, prætulit ille patri.
 Nec miror. quid enim non principe fiat ab illo,
 Cui cultum ingenuis artibus ingenium est?
 Castalio quem fonte nouem lauere sorores,
 Imbuit & monitis Philosophia suis.
 Nominibus populus multis obnoxius omnis
 Regi erat. hoc unum pertimuitq; malum.
 At rex, hinc metui quum posset, posset & inde
 Congerere immensas, si uoluisset, opes.
 Omnibus ignouit. securos reddidit omnes.
 Sollicitiq; malum substulit omne metus.
 Ergo alios populi reges timuere, sed istum,
 Per quem nunc nihil est quod timeatur, amant.
 Hostibus o princeps multum metuende superbis.
 O populo princeps non metuende tuo.
 Illi te metuunt. nos te ueneramur, amamus.
 Illis, noſter erit, cur metuaris, amor.
 Sic te securum, demptoq; satellite tutum,
 Vndiq; præstabunt, hinc amor, inde timor.
 Extera bella quidem, coëat si Gallia Scotis,
 Sit tantum concors Anglia, nemo timet.
 At procul intestina aberunt certamina. namq;
 Semina, quas causas unde oriantur, habent?
 Primum equidem de iure tuæ tituloq; coronæ
 Quæstio iam non est ulla, nec esse potest.

Quæ certare solet iam tu pars utraq; solus.
Nobilis hanc litem soluit uterq; parens.
Ast magis abs te etiam est populi procul ira, tumultus
Impia ciuilis quæ solet esse caput.
Ciuibus ipse tuis tam charus es omnibus unus,
Ut nemo possit charior esse sibi.
Quod si forte duces committeret ira potentes,
Soluatur nutu protinus illa tuo.
Tanta tibi est maiestatis reuerentia sacra,
Virtutes merito quam peperere tuæ.
Quæ tibi sunt, fuerant patrum quæcunq; tuorum,
Sæcula prisca quibus nil habuere prius.
Est tibi namq; tui princeps prudentia patris.
Estq; tibi matris dextra benigna tuæ.
Est tibi mens auia, mens religiosa paternæ.
Est tibi materni nobile pectus auæ.
Quid mirum ergo, nouo si gaudeat Angliæ more,
Cum qualis nunquam rexerat ante, regat?
Quid quod lætitia hæc, quæ uisa est non potuisse
Crescere, coniugio creuit adaucta tuo?
Coniugio, superi quod decreuere benigni,
Quo tibi, quoq; tuis consulere bene.
Illa tibi coniunx, lætus communia tecum
Quam uidit populus scepra tenere tuus,
Cuius habent tantam cælestia numina curam,
Ut thalamis ornet, nobilitentq; tuis.

Illa est

Illa est, quæ priscas uincat pietate Sabinas.
 Maiestate sacras uicerit heroïdas.
 Illa uel Acestes castos æquarit amores,
 Vel prompto superet consilio Tanaquil.
 Illo ore, hoc uultu, forma est spectabilis illa,
 Quæ talem ac tantam sola decere potest.
 Eloquio fœcunda cui Cornelia cedat,
 Inq; maritali Penelopeia fide.
 Illa tibi princeps multos deuota per annos,
 Sola tui longa mansit amore mora.
 Non illam germana soror, nec patria flexit,
 Non potuit mater, non reuocare pater.
 Vnum te matri, te prætulit illa sorori.
 Te patriæ, & charo prætulit illa patri.
 Illa tibi felix populos, hinc & inde potentes
 Non dissoluenda iunxit amicitia.
 Regibus orta quidem magnis, nihiloq; minorum est
 Regum, quàm quibus est orta, futura parens.
 Hactenus una tui nauem tenet ancora regni.
 Vna, sat illa quidem firma, sed una tamen.
 At regina tibi sexu fœcunda uirili
 Vndiq; firmatam perpetuamq; dabit.
 Proueniunt illi magna ex te commoda, rursus
 Ex illa ueniunt commoda magna tibi.
 Non alia ulla fuit certe te digna marito.
 Illa non alius coniuge dignus erat.

Anglia thura feras, sacrumq; potentius omni
 Thure, bonas mentes innocuasq; manus.
 Connubium ut superi hoc, sicuti fecere, secudent,
 Ut data cælesti sceptrâ regantur ope.
 Utq; ipsis gestata diu hæc diademata, tandem
 Et natus nati gestet & inde nepos.

EIVSDEM, IN SVBITVM IMBREM, QVI
 IN POMPA REGIS AC REGINAE
 LARGE OBORTVS, NEC SO-
 LEM ABSTVLIT, NEC
 DVRAVIT.

Dum peterent sacras rex & regina coronas,
 Pompa qua nunquam pulchrior ulla fuit:
 Aureus explicuit late se Phœbus, eratq;
 Lata dies populi consona pectoribus.
 At ubi iam mediam celebris peruenit in urbem,
 Tota statim æthereis pompa rigatur aquis.
 Nulla tamen Phœbi subduxit lumina nubes,
 Et minima nimbus perstetit ille mora.
 Res bene contra æstus cecidit, rem siue quis ipsam
 Spectet, siue omen, non potuit melius.
 Principibus nostris uberrima tempora spondent,
 Et Phœbus radijs, & Iouis uxor aquis.

EIVSDEM AD REGEM.

Cuncta Plato cecinit tempus quæ proferat ullum,
 Sæpe fuisse olim, sæpe aliquando fore.

A Ver fugit,

Ver fugit ut celeri, celeriq; reuertitur anno,
 Bruma pari ut spacio quæ fuit ante, redit.
 Sic inquit rapidi post longa uolumina cæli
 Cuncta per innumeras sunt reditura uices,
 Aurea prima fata est ætas, argentea post hanc,
 Aerea post illam, ferrea nuper erat.
 Aurea te princeps redierunt principe sæcla.
 O possit uates hactenus esse Plaro.

EIVSDEM AD REGEM DE SPECTACV
 LIS EQVESTREBVS PER EVM
 AEDITIS, EPODON
 IAMBICVM.

Quæcunq; reges ædiderunt hactenus
 Equestrium spectacula,
 Lugubris illa semper aliqua reddidit
 Calamitas insignia.
 Aut tabido transuerberati militis
 Madens harena sanguine.
 Aut lanceis icæta unguisue sonipedum
 Obtrita plebs ferocium,
 Turbam ue comprimens simul miserrimam
 Lapsæ ruina machinæ.
 Verum tuæ hæc spectacula o rex omnium
 Quæ uidimus pulcherrima,
 Non ulla clades, sed tua digna indole
 Insignit innocentia.

EIVSDEM, DE VTRAQUE ROSA
IN VNVM COALITA.

Purpurea uicina fuit rosa candida. utraq;
 Vtraq; dum certant, sit prior utra, premit.
 Vtraq; sed florem rosa iam coaleuit in unum.
 Quoq; potest uno lis cadit illa modo.
 Nunc rosa consurgit, nunc pullulat una. sed omneis
 Vna habet hæc dotes, quas habuere duæ.
 Scilicet huic uni species, decor, atq; uenustas,
 Et color, & uirtus, est utriusq; rosæ.
 Alterutram ergo rosam uel solam quisquis amauit.
 Hanc in qua nunc est, quicquid amauit, amet.
 At qui tam ferus est, ut non amet, ille timebit.
 Nempe etiam spinas flos habet iste suas.

IN RHETOREM INDOCTVM.

È GRAECO.

Quinq; Solæcis mis donauit Rhetora Flacchum,
 Quinq; statim decies reddidit ille mihi.
 Nunc numero hos, inquit, paucos contentus habeto,
 Mensura accipies quando redibo Cypro.

IN SVSPICIONEM. È GRAECO.

Magnâ habet in rebus uim ac pondus, opinio. non uis
 Lædere, uelle tamen si uideare, peris.
 Sic & Philolaum quondam occidere Cretenses,
 Quem falso credunt uelle tyrannum agere.

A 2 In rhetorē

IN RHETOREM INFANTEM SCITE
PICTVM. E GRAECO.

Ipsē tacet Sextus, Sexti meditatur imago.

Ipsa est rhetor imago, ab imagine rhetor imago est.

IN CAECVM ET CLAVDVM MENDICOS.

Claudipedem gestat cæcis uicinus ocellis,

Conducitq; oculos arte, locatq; pedes.

ALITER.

Cæcus claudipedem gestat, prudenter uterq;

Rem gerit. atq; oculos hic locat, ille pedes.

ALITER.

Cæcus fert claudum, atq; opera conducit eadem,

Istius ille oculos, illius iste pedes.

ALITER.

Claudum cæcus onus graue, sed tamen utile uectat.

Prospicit atq; oculis, huic regit ille pedes.

IDEM FVSIVS.

Tristis erat nimium miseris Fortuna duobus.

Huic oculos, illi dempsit iniqua pedes.

Sors illos copulat similis, claudum uehit alter.

Sic sua communi damna leuant opera.

Hic pedibus quouis alienis ambulat, itur

Huic recta alterius semita luminibus.

IDEM ALITER.

Vtilius nihil esse potest, quàm fidus amicus,

Qui tua damna suo leniat officio.

Ecœdera contraxere simul mendicus uterq;
 Cum claudo solidæ cæcus amicitiaë,
 Claudo cæcus ait, collo gestabere nostro.
 Rettulit hic, oculis cæce regere meis.
 Alta superbiorum fugitat penetralia regum,
 Inq; casa concors paupere regnat amor.

ALITER.

Cum claudo cæcus sic lege paciscitur æqua, ut
 Hic ferat illum humeris, hunc regat ille oculis.

PINVS NAVTICA LOQVITVR
 VENTO SVBVERSA.
 E GRAECO.

Pinus ego uentis facile superabilis arbor,
 Stulte quid undiuagam me facis ergo ratem?
 An non augurium metuis? quum persequitur me
 In terra, Boream qui fugiam in pelago?

IDEM ALITER.

Ventis pinus humo sternor, quid mittor in undas?
 Iam nunc passa prius quàm nato naufragium.

IN NAVIM EXVSTAM.

Iam ratis æquoreas oneraria fugerat undas,
 Matris at in terræ deperijt sinibus.
 Corripitur flammis, atq; ardens auxiliaries
 Quas maris hostiles fugerat, optat aquas.

A 3 Cunicula

CVNICVLA LOQVITVR, QVAE ELAPSA
MVSTELAE INCIDIT IN DISPO-
SITA VENATORVM RETIA.

Mustelam obliquo dilapsa foramine fugi,
Sed feror humanos heu misera in laqueos.

Hic ego non uitam celerem, non impetro mortem.
Seruor ut heu rapidis obijciar canibus.

Qui mea dum laniant scelerato uiscera morfu,
Spectat, & effuso sanguine ridet homo.

O durum genus, atq; fera truculentius omni,
Nex cui crudelem præbet acerba iocum.

INNOCENTIAM OBNOXIAM ESSE
INIVRIAE. È GRAECO.

Ausus erit mordere malum uel mus, uetus hoc est
Verbum. sed longe res habet ipsa secus.

Innocuos audet uel mus mordere. nocentem
Tangere non audet territus ipse draco.

IN EFFLATVM VENTRIS. È GRAECO.

Te crepitus perdit, nimium si uentre retentes.

Te prope remissus seruat item crepitus.

Si crepitus seruare potest & perdere, nunquid

Terrificis crepitus regibus æqua potest?

DE MORTIS AEQUALITATE.

È GRAECO.

Victor ad Herculeas penetres licet usq; columnas.

Tetragra cum alijs pars manet æqua tamen.

Iro par moriere, obolo non ditior uno,
Et tua te (sed non iam tua) soluet humus.

IN SORDIDVM. È GRAECO.

Te ditem appellant omnes, ego planè inopem te.
Nam facit usus opes, testis Apollophanes.

Situ utare tuis, tua fiunt, sin tua serues
Hæredi, tua iam nunc aliena facis.

VENATVS ARANEAE.

Insidiata uagam comprehendit aranea muscam,
Et lentis trepidam cassibus implicuit.

Iamq; hiat in morsum, sed sæpe os inter & offam,
Ut uerbum uetus est, multa uenire solent.

Sors muscæ miseretur, & aduersatur Arachnæ,

Inq; malam è misera transtulit exitium,
En stimulantè fame properans inuadis utramq;
Sturne, ruunt casses, hæc fugit, illa perit.

Sic misero spes est plerunq; secure sub ipsa,
Inter & armatos mille malo metus est.

IN CYNICVM STVLTE ABSTI-

NENTEM. È GRAECO.

Barbati Cynici, baculoq; uagantis egeni

In cœna magnam conspicimus sopheriam.

Scilicet hic raphanis Cynicus primum atq; lupino,

Ne uirtus uentri seruiat, abstinuit.

At niueum postq; bulbum conspexit ocellis,

Iam rigidum & sapiens excutit ingenium.

Flagitat

Flagitat atq; auide spem præter deuorat omnem,
Virtuti bulbus, nil ait officiet.

EPITAPHIUM MEDICI. E GRAECO.

Theſſalus Hippocrates, Couſ genere, hac iacet urna,
Phœbi immortalis ſemine progenitus.

Crebra trophæa tulit morborum armis medicina,
Laus cui magna, nec id ſorte, ſed arte fuit.

IN SERVVM MORTVVM. E GRAECO.

Hic ſeruus dum uiuit, erat. nunc mortuus idem
Non quàm tu Dari magne minora poteſt.

IN ANCILLAM MORTVAM.

Ante fuit ſolo Sotiſme corpore ſerua,
Nunc fato pars eſt hæc quoq; miſſa manu.

IN PISCATOREM ADAMATVM. E GRAECO.

Piſces dum captat piſcator, diuitis illum
Nata uidet, uifi flagrat amore uiri.

Deinde uiro nubit. ſic illi ex paupere uita,
Magna ſuperbarum copia uenit opum.

Adſtetit & ridens Fortuna ait, heu Venus haud iam
Mars erat iſte tuus, Mars erat iſte meus.

ALITER:

Mars erat iſte meus, Venus, inquit, uerba retorquens,
Illico Sors eadem, Mars erat iſte meus.

IN REPENTE FELICEM E MISERO. E GRAECO.

Non tibi quod faueat, ſic te Fortuna leuauit.
Vel de te liqueat, uult ſibi, quid liceat.

In mediocri

IN MEDIOCRITATEM. È GRAECO.

Inuidia est peior miseratio, Pindarus inquit.

Felicis inuidiam splendida uita facit.

At nimium miseros miseramur, Pindarus inquit.

Hei nimium felix, nec miserandus ego.

Scilicet extremis longe mediocria praestant.

Infima calcantur, summa repente ruunt.

NIHIL PRODESSE TORQVERI METV

MALI VENTVRI. È GRAECO.

Cur patimur stulti, nanq; haec uacordia nostra,

Vrat ut indomitus pectora nostra metus.

Seu mala non uenient, iam nos metus urit inanis.

Sin uenient, aliud fit metus ipse malum.

Ipse quidem cecini, scripsit diuinus Homerus.

IN RIDICVLVM IVDICIVM. È GRAECO.

Lis agitur, surdusq; reus, surdus fuit actor.

Ipse tamen iudex surdus utroq; magis.

Pro aedibus hic petit aes, quinto iam mense peracto.

Ille refert, tota nocte mihi acta mola est.

Aspicit hos iudex, & quid contenditis, inquit.

An non utriq; est mater? utriq; alite.

AD LVCERNAM NOCTVRNAM.

Lychne reuersuram te iurauit amica.

Haec redit, o pœnas det tibi, si deus es.

Ludenti cum nocte places, extinguere. & aufer

Tam sacra tam sacris lumina luminibus.

B Lais

LAIS ANVS AD SPECVLVM:

È GRAECO.

Nequiter arrisi tibi, quæ modo gratia, amantum
 Turbam in uestibulis Lais habens iuuenum,
 Hoc Veneri speculum dico, nam me cernere talem
 Qualis sum nolo, qualis eram nequeo.

IN MORTIS DIEM OMNIBVS INCERTVM.

Non ego quos rapuit mors, defleo. defleo uiuos,
 Quos urunt longo fata futura metu.
 Fleres si scires unum tua tempora mensem.
 Rides quum non sit, forsitan una dies.

IN APVM INDVSTRIAM. È GRAECO.

Mellis apes fluuios ipsæ sibi in æthere fingunt.

Ipsæ quos habitant ædificant thalamos.
 Grata apis humanæ frugesq; facillima uitæ est.

Non bouis aut curuæ falcis egebit ope.
 Tantum opus hic situla est, ubi dulcia pocula mellis
 Vbertim paruo fundat ab alueolo.

Congaudete sacra, uarios & pascite flores.

Aetherei uolucres nectaris artifices.

IN ANVM FVCIS FRVSTRA

VTENTEM.

Sape caput tinguis, nuncq; tinctura senectam;

Aut tensura genis quæ tibi ruga tuis.

Desine iam faciem stibio perfundere totam,

Ne persona tibi hæc sit modo, non facies.

Quum

Quum nihil assequeris fuce stibioq̄, quid amens
 Vis tibi? nunquàm Hecuben hæc faciët, Helenen.
 IN HOMINIS NATIVITATEM. È GRAECO.
 Heus homo si memor es, quid te dum gigneret, egit
 Tum pater, ex animo iam tumor ille cadet.

At Plato te factum dum somniat, inflat, inani
 Aeternumq̄ uocat semen & æthereum.

Factus es ecce luto, quid suspicis alta? sed istud
 Plasmate, qui te ornat, nobiliore feret.

Quin si uera uoles audire, libidine scæda
 Natus es è coitu, guttula & è misera.

DE ASTROLOGO RIDICVLO.

Non Cumæa sacro uates correpta furore,
 Certius afflata mente futura uidet.

Quam meus astrologus diuina clarus in arte
 Præuidet inspecto sydere præterita.

ALIUD IN ASTROLOGVM VXORIS

IMPVDICAE MARITVM.

Astra tibi æthereo pandunt sese omnia uati,
 Omnibus & quæ sint fata futura, monent.

Omnibus ast uxor quod se tua publicat, id te
 Astra, licet uideant omnia, nulla monent.

IN EVNDEM IAMBICVM.

O chare nobis syderum cælestium
 Inspector astris, ipse nunc Phœbus tibi
 Optem libenter indicare clanculum

B 2 Quidam

Quidam, quod ad te pertinens quàm maxime,
 Dum cuncta lustro, deprehendi pridie.
 Sed territat Venus, minatur & mihi
 Secundum amorem, quí nihilo secundior
 Mihi sit futurus, quàm fuit Daphnes prior,
 Quicquàm cuius garrulus si deferam
 Desse marito, quale detuli prius.
 Nescibis ergo hoc, ceteras rerum uices
 Docebo te. nuptæ sed in rebus tuæ
 Si quid tua non cedat ex sententia,
 Hoc omnibus prius patebit, quàm tibi.

ALIVD IN EVNDEM.

Quid inter alta stulte quæris sydera
 In humo manentis coniugis mores tuæ?
 Quid alta spectas? infiet, id est cui tu times?
 Dum iam tu, agat quid illa, quæris in polo,
 Hæc quæ libebat, interim egit in solo.

ALIVD IN ASTROLOGVM EVNDEM.

Sydera uestigans inter cælestia demens,
 Cur dubia semper mente quid uxor agat?
 Si nescis qualis tibi sit, crede esse pudicam.
 Quod tibi persuades si bene, iam bene habes.
 Quid cognoscere uis, quæ non nisi cognita lædunt?
 Quid fieri studio uis miser ipse tuo?
 Hic furor haud dubie est, quum iam desistere possis,
 Quærere sollicitè quod reperire times,

Aliud

ALIUD IN ASTROLOGVM.

Saturnus procul est, iamq; olim cæsus, ut aiunt,

Nec prope discernens à puero lapidem.

Luna uerecundis formosa incedit ocellis,

Nec nisi uirginum uirgo uidere potes.

Iuppiter Europen, Martem Venus, & Venerem Mars,

Daphnen Sol, Hyrcen Mercurius recolit.

Hinc factum astrologe est, tua quæ capit uxor amâtes,

Sydera significant ut nihil inde tibi.

DE FORMA, DILEMMA IAMBIS

TRIMETRIS SCAZONTIBVS.

Quid forma confert, Hercules nihil cerno.

Si ferueas, deformis ecce formosa est.

Si frigeas, formosa iam sit informis.

Quid forma confert, Hercules nihil cerno.

DE ASTROLOGO DE QVO SVPRA.

Sæpe suam inspectis uxorem Candidus astris,

Prædicat en uates omnibus esse bonam.

Inspectis iterum postquam uxor adultera fugit,

Prædicat uates omnibus esse malam.

PARAENESIS AD VIRTU-

TEM VERAM.

Heu miseris quicquid misero blanditur in orbe,

Illico marcescens ut rosa uerna cadit.

Nec quenquam usq; adeo placidis complectitur ulnis

Sors, ut non aliqua parte molesta premat.

B ; Imbibe

Imbibe uirtutes, & inania gaudia sperne.
Sunt animi comites gaudia uera boni.

AD CONTEMPTVM HVIVS VITAE.
Nos uelut instabiles uentus quatit omnis aristas,
Quolibet impellunt spes, dolor, ira, metus.
Nil habet in rebus pondus mortalibus ullum.
Momento pudor est si moueare leui.

MORTEM NON ESSE METVENDAM,
CVM SIT FINIS MALORVM.
È GRAECO.

Non stultum est mortem matrem timuisse quietis:
Quam fugiunt morbi, mœstacq; pauperies:
Sola semel miseris sese mortalibus offert,
Nec quisquàm est ad quem mors iterum redijt.
At reliqui morbi uarij, multiq; uicissim
Nunc hunc, nunc illum, terq; quaterq; premunt.
IN EPISCOPVM QVENDAM SORDIDVM AC PERPARCVM.

Vita Sibyllinos mea si duraret in annos,
Non bonitas unquàm præsulis excideret.
Iugera multa soli locat, amplas possidet urbes,
Centum stipatus progreditur famulis.
Me tamen exigui census, quum nuper adirem,
Excipit, & uere comiter alloquitur.
Quin abiens nigri gustarem ut pocula uini,
È loculo clauem liberat ipse suo.

De uicissu

DE VICISSITUDINE FORTVNAE. È GRAECO.

Lubrica non seruat certum Fortuna tenorem,

Sed rotat instabilem caeca subinde rotam.

Sternere summa libet, libet infima tollere. rerum

Inq̄ uicem nulla uertere lege uices.

Maxima quū bona sunt, iā sunt mala proxima. rursus

Maxima quū mala sunt, proxima iam bona sunt.

Forti animo mala fer, nec bis miser esto dolore,

Ne cito uenturis pramoriare bonis.

VITA BREVIS.

Non tibi uiuacem furor est spondere senectam?

Quum non sit uitae certa uel hora tuae.

Finge age Nestorium sis peruenturus in æuum,

Longa tument multis tempora foeta malis.

Omnia ut effugias uiridis quibus angitur ætas,

Tedia longa tibi curua senecta feret.

Tu tamen ad seros (nulli quod contigit) annos

Vt uenias, nullo percitus ante malo.

Hoc tamen exiguum est. ubi nunc tot Nestoris anni?

Ex tanto superest tempore nulla dies.

PATIENTIA.

Tristia qui pateris perfer, Sors tristia soluet.

Quod si non faciat Sors, tibi mors faciet.

VITA IPSA CVRSVS AD MORTEM EST.

Nugamur, mortemq̄ procul procul esse putamus.

At medijs latet hæc abdita uisceribus.

Scilicet

Scilicet ex illa, qua primum nascimur hora,
 Prorepunt iuncto uitaeq; morsq; pede.
 Partem aliquam furtim qua se metitur, & ipsam
 Surripit è uita quaelibet hora tua.

Paulatim morimur, momento extinguimur uno,
 Ut lampas oleo deficiente perit.

Ut nihil interimat, tamen ipso in tempore mors est.

Quin nunc, interea dum loquimur, morimur.

DIVES AVARVS, PAUPER EST SIBI. È GRAECO

Diuitias animi solas ego iudico ueras.

Qui rebus pluris se facit ipse suis,

Hunc adeo ditem, hunc opulentum rite uocamus,

Magnarum quis sit qui uidet usus opum.

Calculus at si quem misere numerandus adurit,

Qui misere semper diuitias cumulet.

Hic ut apes paruo crebroq; foramine fosso,

Sudat in alueolo, mel alij comedunt.

DILEMMA EPICURI.

Deiciat miseram tibi nulla molestia mentem.

Si longa est, leuis est. si grauis est, breuis est.

CONTRA.

Deicit heu miseram, prosternit & utraq; mentem.

Longa nec ulla leuis, nec grauis ulla breuis.

DE MORTE.

Somniat, hic ditem qui se putat esse, uidetq;

Morte experrectus illico quam sit inops.

SOLA MORS TYRANNICIDA EST.

Duriter es quicumq; uiris oppressus iniquis,
Spem cape. spes luctus leniat alma tuos.

Verfalis in melius uel te Fortuna reponet,
Ut solet excussa nube nitere dies.

Aut libertatis uindex frendente tyranno,
Eruet iniecta mors miserata manu.

Auferet hæc (quo plus tibi gratificetur) & illum,
Afferet atq; tuos protinus ante pedes.

Ille opibus tantis, fastuq; elatus inani,
Ille ferox crebris ante satellitibus,

Hic neq; toruus erit, uultu nec ut ante superbo,
Sed miser abiectus, solus, inermis, inops.

O quid uita tibi dedit unquam tale? uicissim
Iam ridendus erit, qui metuendus erat.

O Corriste malis misere immersumq; profundis
Rumpere. sit pœnæ terminus iste tuæ.

Sanguinolenta tuæ dominæ tua uulnera pande.
Illa breui est, quæ nos diuidet una duos.

Quàm miser ergo diu sic heu lachrymabo, querarq;
Mors ades, & tantis horrida solue malis.

IN AMICAM FOEDIFRAGAM IOCOSVM.

Dij melius, uenere in hac quæ somnia nocte?
Tota semel mundi machina uersa ruit.

Nec sua lux Phœbo constabat, nec sua Phœbe
Iamq; tumens omnem strauerat æquor humum.

C M. ius

Maius adhuc mirum, uox en mihi dicere uisa est,
Heus tua iam pactam fregit amica fidem.

DE CVNICVLO BIS CAPTO:

È rete extrahor, è digitis in rete relabor.

Heu semel heu fugi, bis miser ut caperer.

IN VIRGINEM MORIBVS HAUD VIRGINEIS.

Blanda, salax, petulans, audax, uaga, garrula uirgo,

Si uirgo est, uirgo est bis quoq; quæ peperit.

IN VXORES.

Hoc quisq; dicit, rebus in mortalibus.

Quod tristius sit, ac magis uiros grauet;

Natura nil produxit his uxoribus.

Hoc quisq; dicit, dicit, at ducit tamen.

Quin sex sepultis, septimam ducit tamen.

IN EASDEM.

Res uxor grauis est, poterit tamen utilis esse,

Si sua det propere se moriente tibi.

IN IMAGINEM DISSIMILEM. È GRAECO.

Hæc tua quam nuper pinxit Diodorus imago,

Cuiusuis magis est, quàm tua Menodote.

IN EANDEM.

Sic se totum isthac expressit imagine pictor;

Vt nulli tam sit, quàm tibi dissimilis.

CHORIAMBICVM DE VITA SVAVI.

È GRAECO.

Non est cura mihi Gygis,

Qui rex Sardibus imperat.
 Aurum non ego persequor,
 Reges non miser æmulor.
 Curæ est, barba suauibus
 Vnguentis mihi perfluat.
 Curæ est, ut redolentibus
 Cingam tempora floribus.
 Curæ sunt hodierna mi,
 Nam quis crastina nouerit?
 Tornato bene Mulciber
 Argento mihi poculum.
 Iam nunc effice concauum,
 Et quantum potes imbibum.
 Et fac illud ut ambient
 Non currus, neq; sydera,
 Orion neq; flebilis.
 Vites fac uirides mihi.
 Botri fac mihi rideant
 Pulchro cum Dionysio.

IN MEDICVM IMPOSTOREM, QVI
 GVTTVLAM FICTI BALSAMI
 MAGNO VENDIDIT.

Febre laboranti medicus, feret o tibi certe
 Aut nihil, aut tantum balsamus, inquit, opem.
 Sed nemo me præter habet, per paululum & ipse,
Gutta emitur libris non minus una decem.

C 2 Nunc

Nunc mihi quinque dabis, reliquas mihi quinque daturus
Sanus, ut has nunquam te moriente, petam.

Nunquam rem facies, tanto in discrimine qui uis
Tam charæ guttæ ponere dimidium.

Pacta placent, minimoque è uitro & sindone tecto,
Lacta petit gladij cuspidè gutta merum.

Abluat ut uino mucronem, æger obsecrat, absit,
Inquit, adhuc libras bis habet ille decem.

Gutta, ait, una sat est, & erant satis, unica tantum
Gutta potest, unam uix bibit, & moritur.

O nimis aduerso contractum sydere pactum,
Hinc guttæ, hinc uitæ dimidium perijt.

IN FVCATAM. È GRAECO.

Tinguis capillos scemina, at qui scis, rogas?
Nigri fuere quum referres è foro.

IN IMAGINEM MALE PICTAM.

Effigie studuit tua in hac ostendere pictor,
Expressisse queat quàm tibi dissimilem.

IN EANDEM.

Hactua tam uere est facies expressa tabella,
Ut iam non tabula hæc sit tibi, sed speculum.

IN EANDEM.

Quam mihi monstrasti demiror Posthume pictor,
Effigiem quanta finxerat arte tuam.
Inspicit hanc quisquis, si te conspexerit unquam,
Si non artificis tangitur inuidia,

Tam similem hic ouo non esse fatebitur ouum,
Effigies hæc est quàm tibi dissimilis.

IN ANGLVM, GALLICAE LIN-
GVÆ AFFECTATOREM.

Amicus & sodalis est Lalus mihi,
Britanniaç natus, altusçq; insula.
At cum Britannos Galliaç cultoribus
Oceanus ingens, lingua, mores, dirimant,
Spernit tamen Lalus Britannica omnia.
Miratur, expetitçq; cuncta Gallica.
Toga superbit ambulans in Gallica,
Amatçq; multum Gallicas lacernulas.
Zona, locello, atq; ense gaudet Gallico.
Filtro, bireto, pileoçq; Gallico,
Et calceis, & subligare Gallico,
Totoçq; deniq; apparatu Gallico.
Nam & unum habet ministrum, eumçq; Gallicum.
Sed quem (licet uelit) nec ipsa Gallia
Tractare quiret plus (opinor) Gallice,
Stipendij nihil dat, atq; id Gallice.
Vestitçq; tritis pannulis, & Gallice hoc.
Alio cibo paruo, & malo, idçq; Gallice.
Labore multo exercet, atq; hoc Gallice.
Pugnisçq; crebro pulsat, idçq; Gallice.
In cœtu & in uia, & foro, & frequentia
Rixatur, obiurgatçq; semper Gallice.

C 3 Quidç

Quid? Gallice illud? imo semigallice.
Sermonem enim (ni fallor) ille Gallicum
Tam callet omnem, quàm Latinum Pſytacus.
Crescit tamen, sibiç nimirum placet,
Verbis tribus si quid loquatur Gallicis.
Aut Gallicis si quid nequit uocabulis,
Conatur id, uerbis licet non Gallicis,
Sonoç saltem personare Gallico,
Palato hiante acutulo quodam sono,
Et foeminæ instar garrientis molliter,
Sed ore pleno, tanquàm id impleant fabæ,
Balbutiens uidelicet suauiter
Pressis quibusdam literis, Galli quibus
Ineptientes abstinent, nihil secus,
Quàm uulpe gallus, rupibusç nauita.
Sic ergo linguam ille & Latinam Gallice,
Et Gallice linguam sonat Britannicam.
Et Gallice linguam refert Lombardicam.
Et Gallice linguam refert Hispanicam.
Et Gallice linguam sonat Germanicam,
Et Gallice omnem, præter unam Gallicam.
Nam Gallicam solam sonat Britannice.
At quisquis insula satus Britannica,
Sic patriam insolens fastidiet suam,
Ut more simiæ laboretingere,
Et æmulari Gallicas ineptias,

Ex amne Gallo ego hunc opinor ebrium.
 Ergo ex Britanno ut Gallus esse nititur.
 Sic Dii iubete, fiat ex gallo capus.

IN NICOLAVM MALVM
 MEDICVM.

Nunc uideo haud rerum tantum, sed & ipsa uirorum
 Nomina, non temere, sed ratione dari.
 Nicolaus nomen medici est, qui conuenit: inquis,
 Hoc potius nomen debuit esse ducis.
 Dux populos armis uincit, sed & iste uenenis
 Et populum, & forteis sternit ubiq; duces.
 Sæpe ducem bello repetunt, bis nemo rebellat.
 Huic medico, uero est nomine Nicolaus.

IN IMAGINEM ELEGANTEM,
 SED DEFORMISSIMI.

Ipsam iudice me Venerem superabat Apellis,
 Hæc tua quæ uisa est nuper imago mihi.
 Pictor in hanc omnes unam consumpserat artes,
 Spectari hac una quid ualuit, uoluit,
 Qualia in re decor, qui nasus, qualia labra,
 O quales oculi, qualis ubiq; color.
 Tam fuit ex omni longe pulcherrima parte,
 Quàm fuit à nulla parte tibi similis.

IN IMAGINEM DISSIMILEM.

Nuper ut ingredior pictoris forte tabernam,
 Effigies oculis est tua uisa meis.

Ex te

Ex te dum pictor sic exprimat omnia, uultum
Immotum credo te tenuisse diu.

Sic te totum inspecta refert, intelligo cui a est
Protinus ut pictor rettulit esse tuam.

IN PARCVM MORIENTEM.

Chrysalus heu moritur diues, dolet, ingemit, unquam
Nemo magis tristi pectore fata tulit.

Non quoniam ipse perit, cui nil se uilius ipso est,
Sed nummi pereunt quatuor in tumultum.

IN GRAMMATICVM PVTIDVM.

Quum mihi grammaticus mentem subit Heliodorus,
Nostra Solocismos illico lingua timet.

IN PROGNOSTEN RIDICVLVM.

Hoc anno in regno rex nobilis ille quiescet
Gallorum, celeberrimus scripserat astrologus.

Rex ubi uix cepto uita defungitur anno,
Iam nil se uates quo tueatur, habet.

Rem quidam prorsum ceperat defendere, uerum est
Augurium, rex iam nonne quieuit? ait.

Latius hoc uerbum prorepit, & undique ridens
Id populus, rex iam nonne quieuit? ait.

Audit ut in populo hoc uates, iam serio uerum est
Augurium, rex iam nonne quieuit? ait.

IN VEHEMENTER NASVTVM. È GRAECO.

Nunquam Prode manu nares emungere possis.

Nam tua nare manus, magna licet, minor est.

Quando

Quãdo Iouem inclamas sternutans, quippe nec audis
 Tam procul ab nasus prominet aure tuus.

IN POËTAM FVRIOSVM.

Sunt etiam in Musis furia, quibus ipse poëta
 Fis, per quas temere carmina multa facis.

Ergo age plurima scribe precor. tibi nempe furorem
 Non ego maiorem quem precer inuenio.

IN PERPVSILLVM. È GRAECO.

Grus ne te rapiat Pygmeo sanguine gaudens,
 Si sapias, media tutus in urbe mane.

NEGLIGENDOS VVLGI RV-

MORES. È GRAECO.

Tu te ipsum oblectes, & vulgi uerba loquacis
 Sperne. bene hic de te dicet, & ille male.

IN FATVVM. È GRAECO.

Quem mordent pulices extinguit Morio lychnon,
 Non me inquit cernent amplius hij pulices.

DE SOMNO. È GRAECO. SEN-

TENTIA ARISTOTELIS.

Fermè dimidium uitæ dormitur. in illo
 Aequales spacio diues, inopsq; iacent.

Ergo Cræse tibi regum ditissime, uitæ

Fermè dimidio par erat Irus egens.

ALIVD.

Non es dum in somno es, dum nec te uiuere sentis,

Felix. at somnus ni ueniat, miser es.

D Qui

Qui felix igitur sorte indulgente superbit,
 Inflatuſq; leui prosperitate tumet,
 Nox quoties uenit, aut toties iam definit eſſe
 Felix, aut toties incipit eſſe miſer.

Q V I D I N T E R T Y R A N N V M
 E T P R I N C I P E M .

Legitimus immaniſſimis
 Rex hoc tyrannis intereſt.
 Seruos tyrannus quos regit,
 Rex liberos putat ſuos.

SOLLICITAM ESSE TYRANNI VITAM,
 Magna diem magnis exhaurit cura tyrannis,
 Nocte uenit requies, ſi tamen ulla uenit.
 Nec tamen hi pluma requieſcunt mollius ulla,
 In dura pauper quàm requieſcit humo.
 Ergo tyranne tibi hæc pars feliciffima uitæ eſt,
 In qua mendico par tamen eſſe uelis.

B O N V M P R I N C I P E M E S S E P A T R E M ,
 N O N D O M I N V M . I A M B I C V M .

Princeps pius nunquàm carebit liberis,
 Totius eſt regni pater.
 Princeps abundat ergo feliciffimus
 Tot liberis, quot ciuibus.

D E B O N O R E G E E T P O P V L O .
 Totum eſt unus homo regnum, idq; cohæret amore.
 Rex caput eſt, populus cætera membra facit.

Rex quot habet ciues (dolet ergo perdere quentq;)
Tot numerat parteis corporis ipse sui.

Exponit populus sese pro rege, putatq;
Quilibet hunc proprij corporis esse caput.

BONA NON COGNOSCI, NISI
DVM AMITTVNTVR.

Perdendo bona nostra ferè cognoscimus omnes.
Dum possidemus, spernimus.

Sic populo quoq; sæpe malus, sed sero benignum
Commendat hæres principem.

TYRANNVM IN SOMNO NIHIL
DIFFERRE À PLEBEIO.

Erigit ergo tuas insane superbia cristas,
Quod flexo curuat se tibi turba genu.

Quod populus nudo surgat tibi uertice, quod sit
Multorum in manibus uitaq;, morsq; tuis.

At somnus quoties artus adstringit inertes,
Hæc tua iam toties gloria dic ubi sit?

Tunc ignaue iaces trunco non impar inani.
Aut paulo functis ante cadaueribus.

Quod nisi conclusus timide intra tecta lateres,
In cuiusq; foret iam tua uita manu.

DE PRINCIPE BONO
ET MALO.

Quid bonus est princeps, canis est custos gregis inde
Qui fugat ore lupos, quid malus? ipse lupo.

D 2 In raptorè

IN RAPTOREM ET PATRONVM.

Raptam se queritur uirgo, crimenq; negari
 Non potuit, raptor iam periturus erat.
 Callidus at subito patronus protrahit ipse
 Membrum deducta ueste uirile rei,
 Hoccine uirgo tua membrum fuit, inquit, in aluo?
 Illa uerecundo mota pudore negat.
 Vicimus o iudex clamat patronus. ea ipsa est.
 Id negat en sine quo se negat ipsa rapi.

IN FVREM ET PATRONVM.

Dum furti metuit damnari Clepticus, amplo
 Non sine consuluit munere causidicum
 Sic ubi saepe diuq; immensa uolumina uoluit
 Spero ait effugies Cleptice, si fugias.

IN ASTROLOGVM QVI FACTVM

PRAEDIXIT. È GRAECO.

Sæpe patri frater quod debuit esse superstes,
 Hoc uelut uno omnes astrologi ore canunt.
 Ast Hermoclides obiturum præ patre solus
 Dixit, sed dixit postquam obiisse uidet,

IN HVIVS VITAE

VANITATEM.

Damnati ac morituri in terræ claudimur omnes
 Carcere, in hoc mortem carcere nemo fugit,
 Carceris in multas describitur area partes.
 Inq; alijs alijs partibus ædificant,

Non aliter quàm de regno de carcere certant.

In caeco cupidus carcere condit opes,
Carcere obambulat hic uagus, hic uincitur in antro,
Hic seruit, regit hic, hic canit, ille gemit.
Iam quoq; dum carcer non tanquàm carcer amatur,
Hinc alijs alijs mortibus extrahimur.

REGEM NON SATELLITIVM,

SED VIRTVS RED

DIT TVTVM.

Non timor inuisus, non alta palatia regem,

Non compilata plebe tuentur opes,
Non rigidus uili mercabilis ære satelles
Qui, sic alterius fiet ut huius erat.
Tutus erit populum, qui sic regit, utiliozem
Ut populus nullum censeat esse sibi.

POPVLVS CONSENTIENS REGNVM

DAT ET AVFERT.

Quicumq; multis uir uiris unus præest,

Hoc debet his quibus præest.
Præesse debet neutiquàm diutius
Hi quàm uolent quibus præest.

Quid impotentes principes superbiunt?

Quod imperant precario?

IN PERPVSVLLVM. È GRAECO.

Ex atomis Epicurus totum fabricat orbem.

Alchime, dum nihil his credidit esse minus,

Ex te fecisset si tum Diophante fuisses,
 Nempe atomis multo es tu Diophante minor.
 Aut forte ex atomis iam cætera scriberet esse,
 Ast ipsas ex te scriberet esse atomos.

IN AMOREM CASTVM ET IN-
 CESTVM. È GRAECO.

Hi duo detraxere duos incestus & almus,
 Dum contra occurrunt hinc amor, inde pudor.
 Phedram amor Hippolyti cõsumpserat igneus, ipsum
 Interimitq; facer: proh pudor Hippolytum.

IN VRBEM ROMAM. È GRAECO.

Gradiui genus Hector aue, si quid sub humo audis,
 Respira, & patriæ nomine cresce tua.

Ilios urbs colitur, nunc indyta, gens colit illam,
 Quam tu Marte minor, Martis amica tamen.
 Mirmydones periere, ades & dic Hector Achilli,
 Esse sub Aeneadis undiq; Thessaliam.

DE MEDIOCRITATE. È GRAECO.

Ingratū est quicquid nimīū est, sic semper amarū est,
 Vt uerbum uetus est, mel quoq; si nimium est.

IN VEHEMENTER INFELI-
 CEM. È GRAECO.

Nunquàm uixisti o pauper nunquàm morieris.
 Nempe miser uisus uiuere mortuus es.
 At quibus immensa est fortuna, pecunia multa,
 His uitæ finem mors aliquando facit.

In Pythagora

IN PYTHAGORAE ECHEMY-
THIAM. È GRAECO.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere,
Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.
Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere.
Magnū hoc ad requiem pharmacon inueniens.

RIDICVLVM IN

GELLIAM.

Quid modo sæclorum miremur monstra priorum,
Quod loquitur taurus, quod cadit imbre lapis.
Monstra antiqua nouum superat. surrexerat ecce,
Ante tenebrosū Gellia uesper heri,
Plus dicturus eram, nisi me ridere putares,
Surrexit mediam, sed tamen ante diem,
Mira licet sæpe illa tamen uidere priores,
Sæpe potest forsan cernere posteritas,
Istud at hesternam nemo unquàm uiderat ante,
Et post hanc poterit nemo uidere diem.

IN PALLADEM, VENEREM,

QVE. È GRAECO.

Cur ita me lædis Venerem tritonia uirgo,
Corripis in digitos, cur mea dona tuos?
Scilicet Idæis memor esto in rupibus olim.
Me non te pulchram censuit esse Paris.
Hæc tua est, ensisq; tuus. mihi uendico malum.
Mars modo sit malo pristinus ille satis.

Vitam

VITAM HOMINIS

ESSE NIHIL.

Nos tenuem strictis spirantes aëra fibris,
 Viuimus & Phœbi lampada conspicimus.
 Quotquot uiuimus hic sumus omnes organa, quæ,
 Viuificis animat flatibus aura leuis,
 Quot tua si tenuem restringat palma uaporem
 Eripiens animam miseris usq; stygem.
 Sic sumus ergo nihil. Plutoni pascimur omnes,
 E flatu minimo nos leuis aura fouet.

IN PVGIONEM EBETEM

EBETIS. È GRAECO.

Plumbeus hic mucro tuus est obtusus, ebesq;
 Mucro aciem ingenij fert tuus iste tui.

DE GLORIA ET PO-

PVLI IVDICIO.

Maxima pars hominum fama sibi plaudit inani,
 Atq; leuis uento fertur in astra leui.
 Quid populi tibi uoce places? sæpe optima cæcus,
 Dat uicio. & temere deteriora probat.
 Sollicitus pendes alieno semper ab ore.
 Ne laudem cerdo quam dedit, eripiat.
 Fors tamen irridet quo tu laudante superbis.
 Ex animo laudet: laus tamen illa fugit.
 Quid tibi fama facit? toto lauderis ab orbe,
 Articulus doleat, quid tibi fama facit?

Ridiculum

RIDICVLVM IN MINISTRVM.

Muscas è cratere tulit conuiuia priusquam
 Ipse bibit, reddit rursus, ut ipse bibit.
 Addidit & causam muscas ego non amo dixit,
 Sed tamen è uobis nescio num quis amet.

DE CANE VENANTE.

Os canis implet anas alium capturus hiabat,
 Non capit, at quam iam ceperat ore fugit.
 Sic miser interea dum rem captas alienam,
 Sæpius & merito perdis auare tuam.

CANIS IN PRAESEPI,

AVARVS HOMO.

In præsepe canis scæno nec uescitur ipse,
 Nec sinit ut scænum qui cupit edat equus.
 Seruat avarus opes, opibus non utitur ipse,
 Atque alios uti qui cupiunt, prohibet.

IN ORESTEM PARANTEM

OCCIDERE MATREM.

Quâ gladium intrudes per uentre mne an' ne papillas?
 Te peperit uenter, te lactauere papillæ.

QVID PAVCIS ORAN-

DVS DEVS.

Da bona siue rogere deus, seu nulla rogere,
 Et procul à nobis mala quæq; petentibus aufer,
 Et mala siue petare nega, seu nulla petare.

E In

IN DIGAMOS. È GRAECO.

Qui capit uxorem defuncta uxore secundam,
 Naufragus in tumido bis natat ille freto.

IN FATVM. È GRAECO.

Si ferris ferre & fer. Sin irasceris, & te
 Laferis, & quod fert te feret, immo trahet.

DE SOMNO AEQVANTE PAV
PEREM CVM DIVITE.

Somme quies uitæ spes & solamen egenis,
 Diuitibus noctu, quos facis esse pares.

Tristia demulcens lethæo pectora rore,
 Excutis & sensum totius inde mali.

Lata benignus opes inopi per somnia mittis.

Quid falsas rides diues opes inopis?

Diuitibus uere curas, tormenta, dolores,
 Pauperibus false gaudia uera ferunt.

IN DEFORMEM ET IMPROBVM. È GRAECO

Pingere difficile est animum, depingere corpus,
 Hoc facile est, in te sunt tamen ambo secus.

Nam prauos animi mores natura reuelans,
 Fecit ut emineant undiq; perspicui.

Sed formæ portenta tuæ deformia membra

Quis pingat? quando hæc cernere nemo uelit?

IN CAPPADOCEM VIRVLEN/

TVM. È GRAECO.

Vippera Cappadocē mordens mala protinus hauſto,
 Tabifico periit sanguine Cappadocis.

In statuam

IN STATVAM FERREAM. È GRAECO.

Effigiem statuere tibi rex perditor orbis
Ex ferro, ut longe uilius aere foret.

Hoc fecere fames, caedes, furor æris, egestas,
Hæc tua, quis omnes perdit auaritia.

VERSUS IAMBICI DIMETRI BRACHY-
CATALECTICI AD CANDI-
DVM, QVALIS VXOR
DELIGENDA.

Iam tempus id petit	Quod à prioribus
Monetq; Candide,	Prius receperis
Vagis amoribus	Non absq; scœnore
Tandem renuncies,	Repende posteris.
Tandemq; desinas	Non sit tibi tamen
Incerta Cypridis	Hæc cura maxima
Sequi cubilia.	Spectare Candide
Quærasq; uirginem,	Quid dotis afferat,
Quam rite iam tibi	Quàm sit ue candida,
Concorde uincias	Infirmus est amor,
Amore coniugem,	Quem stultus impetus
Quæ iam genus tuum,	Decore concitus
Quo nil beatius,	Parit, uel improbus
Fœcunda dulcibus	Ardor pecuniæ.
Natis adaugeat,	Quicumq; amauerit
Pater tibi tuus	Propter pecuniam
Hoc ante præstitit	Amatur huic nihil

E 2 Præter

Præter pecuniam.	Ratione consule
Capta pecunia	Prudens iniuerit,
Vanescit ilico,	Et quem bono omine
Item fugax amor,	Virtutis indlytæ,
Ferèq; iam prius	Quæ certa permanens
Perit quàm nascitur.	Non febre decedit,
At nec pecunia,	Annis ue deperit,
Quam auarus antea	Respectus efficit.
Miser cupiuerat,	Primum ergo quam uoles
Iuuare postea	Amice ducere.
Quicquàm potest, ubi	Quibus parentibus
Quam non amauerit	Sit orta perspice.
Inuitus. attamen	Vt mater optimis
Omnino cogitur	Sit culta moribus,
Tenere coniugem.	Cuius tenellula
Quid forma? nunqd hæc	Mores puellula
Vel febre decedit?	Insugat, exprimat.
Annis ue deperit?	Tum qua sit indole,
Vt sole flosculus	Quam ducis, hoc uide,
Tum defluentibus	Vt ore uirginis
Genæ coloribus.	Insit serenitas,
Amor ligauerant	Ab ore uirginis
Quem hæc sola uincula	Absitq; toruitas.
Solutus aufugit.	At rursus ut tamen
At uerus est amor,	Sit in genis pudor,
Quem mente perspicax,	Nec ore uirginis

Infit procacitas,
 Et sit quieta, nec
 Cingat salacibus
 Viros lacertulis,
 Vultu modesta sit,
 Nec spectet undiq;
 Vagis ocellulis.
 Proculq; stulta sit
 Paruis labellulis
 Semper loquacitas.
 Proculq; rusticum
 Semper silentium.
 Sit illa uel modo
 Instructa literis,
 Vel talis ut modo
 Sit apta literis.
 Felix, quibus bene
 Priscis ab optimis
 Possit libellulis
 Vitam beantia
 Haurire dogmata.
 Armata, cum quibus
 Nec illa prosperis
 Superba turgat,
 Nec illa turbidis
 Misella lugeat

Prostrata casibus
 Lucunda sic erit
 Semper, nec unquam erit
 Grauis, molestæ
 Vitæ comes tuæ.
 Quæ docta paruulos,
 Docebit & tuos
 Cum lacte literas
 Olim nepotulos.
 Iam te iuuauerit
 Viros relinquere,
 Doctæq; coniugis
 Sinu quiescere.
 Dum grata te fouet,
 Manuq; mobili.
 Dum plectra personat,
 Et uoce qua nec est
 Progne sororulæ
 Tuæ suauior.
 Amœna cantilat,
 Apollo quæ uelit
 Audire carmina.
 Iam te iuuauerit
 Sermone blandulo
 Docto tamen, dies
 Noctesq; ducere.

E 3 Notare

Notare uerbula	Fuisse filiam.
Mellita maximis	Talemq; suspicor
Non absq; gratijs	Qua nulla clarior
Ab ore melleo	Vnquam fuit patri,
Semper fluentia,	Quo nemo doctior
Quibus coherceat.	Fuisse Tulliam.
Si quando te leuet	Talisq; quæ tulit
Inane gaudium,	Gracchos duos, fuit
Quibus leuauerit,	Quæ quos tulit, bonis
Si quando deprimat	Instruxit artibus.
Te mœror anxius	Hoc profuit minus.
Certabit, in quibus	Magistra quàm parens,
Summa eloquentia.	Quid prisca sæcula,
Iam cum omnium graui	Tandem reuoluimus?
Rerum scientia.	Vtcunq; rusticum,
Talem olim ego putem,	Vnam tamen tenet
Et uatis Orphei	Nostrumq; uirginem
Fuisse coniugem.	Tenet, sed unicam.
Nec unquam ab inferis	At sic ut unicam
Curasset improbo	Plerisq; præferat.
Labore fœminam	Cuiq; conferat
Referre rusticam,	Ex hijs fuisse, quæ
Talemq; credimus	Narrantur omnibus
Nasonis indlytam,	Tot retro sæculis,
Quæ uel patrem queat	Quæ nunc & ultimam
Acquare carmine,	Monet Britanniam

Perlata penulis	Quodcunq; habet, putat.
Fame uolucris.	Sic nunc me amet mea,
Laus atq; gloria	Vt nil ego tibi
Orbis puellula	Amice mentiar,
Totius unica,	Cuicunq; gratiam
Ac non modo suæ	Formæ negauerit
Cassandra patriæ.	Natura uirgini.
Dic ergo Candide,	Certe licet fiet
Si talis & tibi	Carbone nigrior.
Puella nuberet,	Foret tamen mihi hac
Quales ego tibi	Virtutis indole
Supra recensui.	Olore pulchrior.
Desit licet queas	Cuicunq; lubrica
Formam requirere.	Dotem negauerit.
Dotis ue quod parum	Fortuna uirgini
Lucrere conqueri,	Certe fiet licet
Hic sermo uerus est,	Vel Iro egentior
Quæcunq; sit satis	Foret tamen mihi hac
Est bella quæ placet,	Virtutis indole
Nec quisq; habet magis,	Te Cræse ditior.
Quàm qui sibi satis	

RIDICVLVM IN MINACEM.

Thraſonis uxorem Bubulcus ruficus
 Abſente eo uitiauerat.
 Domum reuerſus miles ut rem comperit,
 Armatus & ferus inſilit.

Tandem

Tandem assequutus solum in agris rusticum,
 Heus clamat heus heus Furcifer,
 Restat bubulcus, saxaq; in sinum legit,
 Ille ense stricto clamat,
 Tu coniugem meam attigisti carnifex?
 Respondit imperterritus,
 Feci, fateris, inquit? At ego omnes deos,
 Deasq; testor o scelus,
 In pectus hunc ensem tibi capuló tenus,
 Ni fassus esses, abderem.

DE MEDIOCRITATE.

È GRAECO.

Agros ego haud porrectiores appeto
 Non auream aut Gygis beatitudinem.
 Quæ sit satis sibi, uita sat eadem est mihi,
 Illud nihil nimis, nimis mihi placet.

HECTOR MORIENS. È GRAECO.

Proicitote meum Danaï post fata cadauer,
 Nam metuunt lepores occisi membra leonis.

IN STULTVM POËTAM.

Scripserat Aeneam nulli pietate secundum,
 Vates secundus nemini.
 Quidam igitur regem dum uult laudare, Maronem
 Pulchre æmulatus scilicet,
 Hic hic est, inquit, princeps cui nemo secundus.
 Hac laude rex indignus est,

Ipsè sed

Ipsē sed est uates dignissimus. ergo age demus
Vtriq; laudem debita m.

Hic hic est igitur uates, cui nemo secundus,
Rex qui secundus nemini.

IN QVENDAM QVI SCRIPSERAT HY-
MNOS DE DIVIS PARVM DOCTE,
TESTATVS IN PRAEFATIONE
SE EX TEMPORE SCRIP-
PISSE, NEC SER-
VASSE LEGES
CARMINVM,
ET ARGVMEN-
TVM NON RECIPE-
RE ELOQVENTIAM.

Hic sacer Andreae cunctos ex ordine fastos
Perstringit mira cum breuitate liber.

Ipsos quos cecinit superos dum scriberet omneis,
Credibile est uati consuluisse suo.

Nam subito scripsit, sed sic ut scribere posset
Quantumuis longo tempore non melius.

Et pia materia est, priscisq; intactus ab ipsis
Seruatus fato est huic operi iste stilus,

Seq; q; ad numeros non anxius obligat omnes,
Hoc quoq; non uitio, sed ratione facit.

Maiestas operis metro esse obnoxia non uult,
Nempe ibi libertas est, ubi spiritus est,

F Ipsa

Ipsa operis pietas indocto sufficit. At tu
 Castalio quisquis fonte bibisse soles,
 Singula si trutines, erit hinc tibi tanta uoluptas.
 Quanta tibi ex alio non fuit ante libro.

IN STRATOPHONTA PUGILEM
 IGNAVVM. È GRAECO.

Dux Ithacus, patria bis denos abfuit annos.
 Quum redijt, celeri cognitus usq; cani est.
 Te pugil o Stratophon, certantem quatuor horas,
 Et canis & populus dedidicere simul.
 Quin etiam speculum de te si consulis ipse.
 Iuratus Stratophon te Stratophonta neges.

IN PUGILEM IGNAVVM.
 È GRAECO.

Nefimus ecce pugil uatem consultat Olympum,
 An uentura sibi sera senecta foret.
 Fors rude donatus uiues ait ille, minatur
 Certanti gelidus sed tibi falce deus.

IN PARASITVM. È GRAECO.

Stare putes stadio Eutyichides quum curreret, at quum
 Curreret ad coenam, nempe uolare putes.

IN BIBONEM. È GRAECO.

Serta, unguenta, meo ne gratificare sepulchro.
 Vina, focus, lapidi sumptus inanis erit.
 Hæc mihi da uiuo, cineres miscere falerno,
 Nempe lutum facere est, non dare uina mihi.

In bibonem.

EPIGRAMMATA.

231

IN BIBONEM. È GRAECO.

Et terra genitus, sub terram morte recondar,
Ergo lagena mihi terrea, plena ueni.

IN MULIEREM FOEDAM.

È GRAECO.

Te speculum fallit, speculum nam Gellia uerum,
Si semel inspiceres, nunquam iterum inspiceres.

IN FOEDAM. È GRAECO.

Fugerit ad Parthos, uel ad Herculis usq; columnas.

Visa semel, positis uestibus, Antipatra.

IN FOEDAM. È GRAECO.

Qui miser uxorem deformem duxit, habebit
Vespere, iam accenso lumine, adhuc tenebras.

IN BARBA TANTVM PHILO-

SOPHV. È GRAECO.

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat
Barbatus possit quin Capet, esse Plato?

DE LICENTIA.

Vltra concessos indulta licentia fines

Prouehitur celeri, non reuocanda, gradu.

Si patiare pedem calcet tibi uespere coniunx,

Calcabit surgens hæc tibi mane, caput.

EPITAPHIVM ABYNGDONII

CANTORIS.

Attrahat huc oculos, aures attraxerat olim

Nobilis Henricus cantor Abyngdonius

F 2 Vous

Vnus erat, nuper mirā qui uoce sonaret,
 Organa qui scite tangeret, unus erat.
 Vellensis primo templi decus, inde sacellum
 Rex illo uoluit nobilitare suum.
 Nunc illum Regi rapuit deus, intulit astris.
 Iphis ut noua sit gloria cælitibus.

ALTERVM DE EODEM.

Hic iacet Henricus, semper pietatis amicus.
 Nomen Abyngdon erat, si quis sua nomina quærat.
 Vuellis hic ecclesia fuerat succentor in alma.
 Regis & in bella cantor fuit ipse capella.
 Millibus in mille cantor fuit optimus ille.
 Præter & hæc ista, fuit optimus orgāq; nista.
 Nunc igitur Christe quoniam tibi seruij iste
 Semper in orbe soli, da sibi regna poli.

IN IANVM HAEREDEM ABYNGDONII.

Scipsi elegum carmen, Iano me hærede rogante,
 Quod tumulum Henrici signet Abyngdonij.
 Displicet, & doctis bene displicuisset, at illi
 Displicet hoc tantum si quid inest melius.
 Non resonant isti uersus ait, ilico sensi
 Qualeis lactucas talia labra petant.
 Ridendos ergo ridens effutio uersus.
 Hos uorat applaudens Ianus utraq; manu.
 Hos tumulo inculpsit, sub eundem protinus obdi.
 Atq; iisdem dignus uersibus ipse legi.

Ante, retróq; bifrons Ianus deus omnia uidit.
Talpa, effrons uidet hic Ianus utrinq; nihil.

AD AVLICVM.

Sæpe mihi iactas faciles ad principis aures
Liber, & arbitrio ludis ut ipse tuo.
Sic inter domitos sine noxa sæpe leones,
Luditur, ac noxæ non sine sæpe metu.
Infremit incerta crebra indignatio caussa.
Et subito mors est, qui modo ludus erat,
Tuta tibi non est, ut sit segura uoluptas
Magna tibi est, mihi sit dummodo certa, minor.

IN TYNDALVM

DEBITOREM.

Ante meos quàm crediderã tibi Tyndale nummos,
Quum libuit, licuit te mihi sæpe frui.
At nunc si tibi me fors angulus offerat ullus,
Haud secus ac uiso, qui pauet angue, fugis.
Non fuit unq; animus mihi crede reposcere nummos
Non fuit, at ne te perdere cogar, erit.
Perdere te saluo nummos uolo, perdere utrunq;
Nolo, sat alterutrum sit periisse mihi.
Ergo tibi nummis, aut te mihi redde, retentis.
Aut tu cum nummis te mihi redde meis.
Quod tibi si neutrum placeat, nummi mihi saltem
Fac redeant, at tu non rediture, Vale.

THOMAE MORI
IN MENDICVM GERENTEM
SE PRO MEDICO.

Tu te fers medicum, nos te plus esse fatemur.
Vna tibi plus est litera, quàm medico.

IN VXOREM IMPVDICAM.
Est fœcunda mei fœcunda est uxor Arati,
Nempe suo genuit ter sine fœta uiro.

IN PERPVSVILLVM. È GRAECO.
Vt fugeret miseræ Diophantus tedia uitæ,
Vfus Arachneo est stamine, pro laqueo.

DE PVELLA QVAE RA-
PTVM FINXIT.

Conspiceret solam iuuenis cum forte puellam,
Et sibi oportunum crederet esse locum,
Improbus inuitam cupidis amplectitur ulnis,
Basiâq; & plusquàm basia ferre parat.
Illa reluctata est, legemq; irata minatur.

Qua miser effuso sanguine raptor, obit.
Instetit ille tamen iuuenili ardore proteruus,
Nunc precibus satagit, nunc superare metu.
Non precibus, non illa metu superata, reclamat,
Calce petit, mordet dente, manûq; ferit.
Ira subit iuuenem iam penè libidine maior,
Et ferus o demens siccine pergis, ait,
Per tibi ego hunc ensem iuro, simul extulit ensem,
Commoda ni iaceas, ac taceas, abeo.

Illico succubuit tam tristi territa uerbo
 Atq; age, sed quod agis, ui tamen, inquit, agis.

IN CHRYSALVM.

Chrysalus in syluis loculos quum conderet, hæsit.
 Certa loci possent, quæ sibi signa capi.
 At super ut summa raucum uidet arbore coruum,
 Hic mihi conspicua est, inquit, abiq; nota
 Capti sola scopi redeuntem copia lusit,
 Nam sua iam in quauis arbore signa uidet.

IN ASTROLOGVM.

Dum tua quos noster celebrat pro uatibus error,
 Fata cient positu syderis Astrologi,
 Hæc dum stella fauet, dumq; hæc tibi stella minatur,
 Pendula mens inter spemq; metuq; tua est.
 Prospera seu uenient, uenient reticentibus illis,
 Assolet & subitum lætius esse bonum.
 Seu uenient aduersa, diu nescire iuuabit.
 Usura & medijs temporis usq; frui.

Quin iubeo fatis etiam prohibentibus ipsis
 Fac tibi mens hilares transigat æqua dies.

IN CRUCE DIGNVM. È GRAECO.

Mastauron elementa tibi duo subtrahe prima,
 Nemo te reliquis dignior esse potest.

EPITAPHIUM. È GRAECO.

Quatuor hic tumulus fratres complectitur, ex his
 Prohdolor una duos lux parit, ac perimit.

Egræco.

Fortis erat bello Timocritus, hic iacet ergo,
Fortibus haud parcis Mars ferè, sed timidus.

È GRAECO.

Ista Neodidæ gnatos habet urna gemellos
Seruitio hic patriam liberat, hic uitio.

AD QVENDAM CVI VXOR
MALA DOMI.

Vxor amice tibi est semper mala, quum male tractas
Fit peior, sed fit pessima, quando bene.
Sed bona si moriatur erit, melior tamen id si
Te faciat uiuo, ast optima si propere.

DE NAVTIS EFFICIENTIBVS MONA-
CHVM IN TEMPESTATE, CVI
FVERANT CONFESSI.

Cum tumida horrifonis insurgeret unda procellis,
Et maris in lassam ferueret ira ratem,
Relligio tumidis illabitur anxia nautis,
Heu parat exclamant hoc mala uita malum.
Vectores inter Monachus fuit, huius in aurem
Se properant uitij's exonerare suis.
Ast ubi senserunt nihilo sibi mitius æquor,
Sed rapido puppim uix superesse freto.
Quid miri est ait unus, aqua si uix ratis extat,
Nostrorum scelerum pondere adhuc premitur.

Quia

Quin monachū hūc, in quē culpas exhausimus om̄eis,
 Eijcite, & secum hinc crimina nostra ferat.
 Dicta probant, rapiuntq; uirū, simul in mare torquēt,
 Et lintrem leuius quā prius isse ferunt.
 Hinc hinc quā grauis est peccati sarcina, disce,
 Cuius non potuit pondera ferre ratis.

AD CANDIDVM, PAROCHVM
 VITAE IMPROBAE.

Factus es o populi pastor mi Candide magni,
 Ter tibi, terq; tuo gratulor ergo gregi.
 Aut mihi iudicium minuit fauor, aut tuus usquā
 Non potuit talem grex habuisse patrem.
 Non tibi uanarum est fastosa scientia rerum,
 Quippe nec in populum est utilis illa tuum.
 At raræ tibi sunt uirtutes, sic tibi raros
 Patribus ex priscis credo fuisse pares.
 Quid faciant, fugiant ue tui, quo cernere possint,
 Vita potest claro pro speculo esse tua.
 Tantum opus admonitu est, ut te intueantur, & ut tu
 Quæ facis, hæc fugiant. quæ fugis, hæc faciant.

È GRÆCO.

Naufragus hac situs est, iacet illa rusticus urna.
 Ad styga siue solo par uia, siue salo.

IN POSTHVMVM EPISCOPVM.

Præsules, & merito præfectus Posthume sacris,
 Quo magis in toto non erat orbe sacer.

G Gaudeo

Gaudeo tam magnum, tam sanctum gaudeo munus,
 Tandem non temere nunc, uelut ante dari.
 Nempe errare solet temerarius impetus, at te
 Delectum magna sedulitate patet.
 Namq; ubi de multis tantummodo sumitur unus,
 Saepe malus casu, pessimus arte uenit.
 At te, de multis legitur si millibus unus,
 Stultior haud possit, deterior ue legi.

DE BOLLANO.

Vrticis lectum Bollano urentibus omnem
 Insternunt socij, quum cubiturus erat.
 Se tamen urticis ustum negat, haud negat illas
 In tenebris nudum se reperisse tamen.
 Vnguibus aut, igitur uitata carne necesse est,
 Aut nudis tantum dentibus inciderint.
 Cum tamen in tenebris illæsus repperit herbas,
 Vrticas qua nam repperit esse nota.

DE VVLPE AEGROTA. ET
 LEONE APOLOGVS.

Dum iacet angusta uulpes ægrota cauerna,
 Ante fores blando constitit ore Leo.
 Ecquid amica uales? cito me lambente ualebis,
 Nescis in lingua uis mihi quanta mea.
 Lingua tibi medica est, uulpes ait. at nocet illud
 Vicinos quod habet tam bona lingua malos.
 De leone

DE LEONE ET LYSIMACHO.

Dum domitus placido Leo lamberet ore magistrum,
 Prouocat exemplo quemlibet ipse suo.
 Cumq; diu ex tanta prodiret nemo corona,
 Prosilijt forti pectore Lysimachus.
 Ipse, ait, audebo leoninam tangere linguam,
 Sed tam uicinis dentibus haud faciam.

IN FABIANVM ASTROLOGVM.

Vno multa die de rebus fata futuris,
 Credula quum de te turba frequenter emat,
 Inter multa unum si fors mendacia uerum est,
 Illico uis uatem te Fabiane putem.
 At tu de rebus semper mentire futuris.
 Si potes hoc, uatem te Fabiane putem.

IN IACOBVM REGEM
SCOTORVM.

Dum pius Henricus uictoricibus asserit armis
 Romano te iterum Gallia pontifici,
 Scotorum Iacobus regnum rex ecce Britannum
 Occupat, infestis impius agminibus.
 Fœdera non illum toties iurata morantur,
 Coniugis in fratrem quin ferat arma suæ.
 Quin Gallo fidei comitem se adiungeret hosti,
 Quin cuperet Petri mergere nauiculam.
 Nec mirum est, scelera hæc si uir conceperit, infans
 Cæde patris teneras imbuit ante manus.

G 2 Ergo

Ergo uolente Deo, periit cum strage suorum.
Exitus & scelerum qui solet esse, fuit.

IN REGEM SCOTIAE, QUI ARCEM NOR
HAMAM PRODITAM SIBI TAMEN
OPPVGNAVIT, DISSIMVLANS
PRODITAM ESSE.

Score quid oppugnas Norhamam uiribus arcem:
Ante tibi falsa prodicione datam.

An fraudis pudet: at tam multis, & tot apertis
In uitis non est illa pudenda tuis.

Artibus ergo malis capta fuit arce, uoluptas
Magna tibi forsan, sed breuis illa fuit.

Tecum, tuisque mala (merita sed) morte peremptis,
Arx intra est paucos capta, recepta dies.

Proditor inque tuo peteret cum praemia regno,
Mors sceleri est merces reddita digna suo.

Proditor ut pereat, pereat cui proditur hostis.
Inuicta in fatiis arx habet ista suis.

EPITAPHIUM IACOBI RE
GIS SCOTORVM.

Scotorum Iacobus princeps, regno hostis amico
Fortis & infelix hac ego condor humo.

Quanta animi fuerat, fidei uis tanta fuisset.

Cætera contigerant non inhonesta mihi.
Sed pudet heu iactare, queri piget, ergo tacebo.
Garrulacum o utinam fama tacere uelis.

Vos tamen o reges moneo, rex nuper & ipse,
Ne sit (ut esse solet) nomen inane fides.

IN MALVM PICTOREM.

Exprimit egregia pictor mirabilis arte,
Dra canis pauirans ut fugit ora lepus.
Intima naturæ scrutatus uiscera fingit,
In cursu leporem retro metu aspicere.
Tam bene qui leporem fugientem expresserit, opto
Sit lepus, & fugiens ipse retro aspiciat.

IN EVNDEM.

Cum cane sic pictus lepus est, ut dicere nemo
Esset uter ue canis posset, uter ue lepus.
Pictor ubi hoc didicit, quod inertis defuit arti,
Suppleuit miro callidus ingenio.
Res ut aperta foret, longèq; facesseret error,
Subscripsit tantum, est hic canis, iste lepus.

DE TYNDARO.

Non minimo insignem naso dum forte puellam
Basiat, en uoluit Tyndarus esse dicax.
Frustra ait ergo tuis mea profero labra labellis,
Nostra procul nasus distinet ora tuus.
Protinus erubuit, tacitaq; incanduit ira,
Nempe parum falso tacta puella sale,
Nasus ab ore meus tua si tenet oscula, dixit,
Qua nasus non est hac dare parte potes.

IN BRIXIVM GERMANVM FALSA SCRIBENTEM
DE CHORDIGERA, NAVE
GALLORVM, ET HERVEO
EIVS DVCE.

Heruea dum celebras Brixii, tua carmina damnas.
Nam tibi scripta mala est res bene gesta, fide.
Historiam spondes illa Germane poesi,
Quæ modo quum non sit uera, nec historia est.
Aut odio incipiant, aut indulgere fauori,
Et quisnam historijs qui modo credit, erit?
Iamq; nec ipse tuus per te laudem Herueus ullam
Sublata rerum possit habere fide.

IN EVNDEM. DE EODEM HERVEO,
ET EADEM NAVE, QVAE IN
PVGNA NAVALI CON
FLAGRAVIT.

Brixius immerita quod sustulit Heruea laude,
Quod merito aduersum fraudat honore ducentem.
Quod de Chordigera mendacia mille carina,
Contra quam sese res habuere, canat.
Non equidem miror, neq; prauo falsa fauore,
Quod uoluit prudens scribere, credo tamen.
Sed de Chordigera, uatem qui uera doceret,
Qui uit adhuc reducem nemo referre pedem.
Ipse tamen (sciret quo certius omnia) dignus,
Qui media praesens naue fuisset, erat.

VERSUS EXCERPTI È CHORDIGERA
BRIXII, AD QVOS ALLVDVNT
QVAEDAM EPIGRAMMA-
TA SEQVENTIA.

Circumeunt unum dextra, leuaq; Britanni
Heruea, tela uolant brumali grandine plura
In caput unius Heruei, quæ fortiter heros
Excutiens clypeo, contraria in agmina uertit.

POSTEA DE EADEM CHORDIGERA.

Ipsè suos Herueus comites hortatur, & instat,
Atq; inter primos audax magno impete in hostes
Inuehitur, ferit hos misso per tempora telo.
Transigit huic gladio costas, huic ilia nudat.
Decutit his caput, impacta per colla bipenni.
His latus, his humeros hasta perstringit acuta.

EPIGRAMMA MORI, ALLVDENS

AD VERSVS SUPERIORES.

Quod ferit hos Herueus misso per tempora telo,
Iliaq; & costas transigit huic gladio.
Decutit his caput impacta per colla bipenni.
His humeros hasta perforat, atq; latus.
Tum clypeo aduersa quod tela uolantia parte
Fortiter excutiens unde uolant, regerit.
Effugit hoc sensum, tot telis pugnet ut unus,
Isq; cui clypeo est altera onusta manus.

Fortis

Fortis huic pugnae rerum natura repugnat,
 Præteritum quiddam est hac puto parte tibi.
 Namq; ubi magnanimum produxeris Heruea, telis
 Pugnantem pariter quatuor, det clypeo,
 Forte tibi exciderat, sed debuit ante moneri
 Lector, tunc Herueo quinq; fuisse manus.

ALIVD DE EODEM.

Miraris clypeum, gladium, hastam, tela, bipennem,
 Herueus quoq; gerat belligeretq; modo.
 Dextera crudeli manus est armata bipenni,
 Instructa est gladio sæua sinistra suo.
 Iam telum, teliq; uicem quæ præbeat, hastam
 Fortiter (impressis dentibus) ore tenet.
 At quia tela caput brumali grandine plura
 Inuolitant, clypeum collocat in capite.
 Duritia capitis draco cesserit, ungue Celeno,
 Sic elephas illi dentibus impar erat.
 Ergo nouum aduersos monstrum procurrit in hostes,
 Terribilis rictu, terribilisq; manu.

HIC PRIMVS VERSVS BRIXII EST, QVO
 HERVEA IAM MORITVRVM DE
 SE FACIT VATICINANTEM.

Inter Phœbeos non aspernandus alumnos
 Heruei magna canit Brixius acta ducis.
 Inter Phœbeos non aspernandus alumnos,
 Herueum, hostes, socios, concremat atq; rates.

Inter

Inter Phœbeos non aspernandus alumnos,
Vnde igitur uates, quæ cecinit, didicit?

Inter Phœbeos non aspernandus alumnos,
Phœbeo reliquum est audiat ex tripode.

IN EVNDEM, VERSVS POËTA/
RVM SVFFVRANTEM.

Priscos poetas nemo te colit magis,

Legit ue diligentius.

Nam nemo priscis è poetis omnibus

Est, cuius ipse ex uersibus,

Non hinc & inde flosculos, & gemmulas

Manu capaci legeris.

Vatem redonans tanto honore protinus,

Scriptis tuis ut inferas.

Beasq; uatem, nempe quæ tu congeris,

Suos parentes indicant,

Magisq; resplendent tua inter carmina,

Quàm nocte lucent sydera.

Tantum decus uati inuidere nemini

Soles, amicus omnium,

Ne quis, decus prioris olim sæculi,

Neglectus abs te defleat.

Ergo sacrati ne poetarum modi

Longo situ obsolescerent.

Iniuria tu uindictos temporis

Nouo nitore percolis.

H Hoc est

Hoc est uetustis arte nouitatem dare,
Qua re nihil felicius.

Ars o beata, quisquis arte isthac tamen
Vetusta nouitati dabit,

Is arte nulla (quamlibet sudet diu).
Nouis uetustatem dabit.

ALLUSIO AD CENOTA/
PHIVM HERVEI.

Heruea cum Decijs unum conferre duobus,
Aetas te Brixii iudice nostra potest.

Sed tamen hoc distant, illi quod sponte peribant,
Hic perijt, quoniam non potuit fugere.

PHOEBVS BRIXIVM ALLOQVITVR.

Vis de grandifono quid sentio scire libello,
Qui arma, necemq; Heruei bellipotentis habet.

Ergo sacer Phœbo sacra hæc oracula uates
Accipe Phœbeo reddita de tripode.

Vna opere in toto deest syllaba, mille supersunt.
Plenū opus est, nam quid posset abesse minus?

Mens. Vna uno hæc legitur, sed non legitur tibi mense,
Et plus quam mediū syllaba mensis habet.

AD SABINVM, CUI VXOR
ABSENTI CONCEPT.

Subsidium uitæ, seræ spes una senectæ,
Nata tibi est soboles, curre Sabine domum.

Curve.

Curre, salutanda est uxor fœcunda, uidenda est.
 Chara tibi soboles, curre Sabine domum.
 Curre inquam, ac propera, nimiumq; uidebere lentus,
 Quantumuis properes, curre Sabine domum.
 Iam queritur coniunx de te tua, iam tua de te
 Conqueritur soboles, curre Sabine domum.
 Nunquam ingratus ades, neq; cū soboles tibi nata est,
 Sed neq; cum genita est, curre Sabine domum.
 Curre, ut adesse, puer sacro dum fonte lauatur,
 Nunc saltem possis, curre Sabine domum.

AD CANDIDVM, LAVDANTEM SAN
 CTOS VIROS, CVM IPSE
 ESSET MALVS.

Sæpe bonos laudas, imitaris Candide nunquam.
 Laudo, inquis, posita Candidus inuidia.
 Nam quicumq; bonos imitatur, & æmulus idem est,
 O lacte, o niuibus Candide candidior.
 QVIS OPTIMVS REIPVB. STATUS.
 Quæris uter melius, Rex ne imperet, an uie Senatus.
 Neuter (quod sæpe est) si sit uterq; malus.
 Sin sit uterq; bonus, numero præstare Senatam,
 Inq; bonis multis plus reor esse boni.
 Difficile est numerum forsan reperire bonorum,
 Sic facile est unum sapius esse malum.
 Et fuerit medius sæpe inter utrunq; Senatus,
 Sed tibi uix unquam Rex mediocris erit.

H 2 Consilioq;

Consilioq̄q̄ malus regitur meliore Senator,
 Rex consultores sed regit ipse suos.
 Alter ut eligitur populo, sic nascitur alter.
 Sors hic cæca regit, certum ibi consilium.
 Illeq̄q̄ se factum populo, populum sibi factum
 Scilicet hic ut sint quos regat ipse putat.
 Rex est in primo semper blandissimus anno,
 Omni anno consul rex erit ergo nouus.
 Rex cupidus longo populum corroserit æuo.
 Si consul malus est, spes melioris adest.
 Nec me nota mouet quæ pastam fabula muscam
 Ferre iubet, subeat ne male pransa locum.
 Fallitur expleri regem qui credit auarum,
 Nunquam hæc non uacuam mittet hirudo cutem.
 At patrum consulta grauis dissensio turbat,
 Regi dissentit nemo, malum hoc grauius.
 Nam quum de magnis uaria est sententia rebus,
 Quæstio sed tamen hæc nascitur unde tibi?
 Est ne usquam populus, cui regem siue Senatum
 Præficere arbitrio tu potes ipse tuo?
 Si potes hoc, regnas, nec iam cui, consule, tradas
 Imperium, prior est quæstio, an expediat.

DE FVSCO POTORE.

Potando medicus perituros dixit ocellos
 Fusco, qui cum se consulisset, ait,

Perdere

Perdere dulcius est potando, quàm ut mea seruem
Erodenda pigris lumina uermiculis.

AD AMICVM.

Litera nostra tuis quantum mihi colligo scriptis,
Sera tibi ueniet, nec tibi sera tamen.

Nec bello ueniunt intempestiua peracto,
Quæ bello poterant tela iuuare nihil.

DE REGE ET RVSTICO.

Rusticus in syluis nutritus uenit in urbem.
Rusticior Fauno, rusticior Satyro.

En populus plena stetit hinc, stetit inde platea,
Vnaq; uox tota, Rex uenit, urbe fuit.

Rusticus insolita uocis nouitate mouetur,
Quidnam ita respectet turba, uidere cupit.

Rex subito inuehitur, celebri præeunte caterua,
Aureus excelso conspiciendus equo.

Tum uero ingeminant, uiuat rex. undiq; regem
Attonito populus suspicit ore suum.

Rusticus, o ubi rex? ubi rex est? clamat. at unus,
Ille, ait, est illo qui sedet altus equo.

Hiccine rex? puto me derides, rusticus inquit.
Ille mihi picta ueste uidetur homo.

IN EPISCOPVM ILLITERATVM, DE

QVO ANTE EPIGRAMMA EST

SVB NOMINE POSTHVM.

Magne pater damas, occidit litera, in ore

H 3 Hoc unum

Hoc unum, occidit littera semper habes,
 Cauisti bene tu, ne te ulla occidere possit
 Littera, non ulla est littera nota tibi.
 Nec frustra metuis ne occidat littera, scis non
 Viuificet qui te spiritus esse tibi.

DE SACERDOTE RIDICVLE ADMONEN-
 TE POPVLVM DE IEIUNIO, CVM
 DIES IAM PRAETERISSET.

Admonuit populum noster cum forte sacerdos,
 Proxima quos fastos afferat hebdomada,
 Martyris Andreae magnum & memorabile festū est,
 Scitis, ait, charus quā fuit ille deo,
 Squalida lasciuam macerent ieiunia carnem.

Hoc suetum est, sancti hoc instituere patres,
 Præmoneo ergo omneis, in martyris huius honorem,
 Quod ieiunari debuit, inquit, heri.

DE QVODAM MALE CANTANTE,
 ET BENE LEGENTE.

Tam male cantasti, possis ut episcopus esse.
 Tam bene legisti, ut non tamen esse queas.
 Non satis esse puto, si quis uitabit utrumuis,
 Sed fieri si uis præsul, utrunq; caue.

AD SABINVM.

Quos ante coniunx quattuor
 Natos Sabine protulit
 Multum ecce dissimiles tibi,

Tuos nec ipse deputas.
Sed quem tibi puellulum
Enixa iam nuperrime est,
Solum tibi simillimum
Pro quatuor complecteris,
Adulterinos quatuor
Vocas, repellis, abdicas.
Hunc unicum ceu *γυναικιον*,
Qui sit tibi hæres, destinās.
Hunc ergo in ulnis gestiens,
Exosculandum ab omnibus
Vt filium fert simia,
Totam per urbem baiulas.
Atqui graues tradunt Sophi,
Quibus laborq̄, studiumq̄ id est,
Secreta quicquid efficit
Natura perscrutarier.
Ergo graues tradunt Sophi,
Quodcunq̄ matres interim
Imaginantur fortiter,
Dum liberis datur opera,
Eius latenter & notas,
Certas & indelebileis,
Modoq̄ inexplicabili
In semen ipsum congeri.
Quibus receptis intime,

Simulq̄

Simulq; concreſcentibus
 A mente matris inſitam
 Natus refert imaginem.
 Quum tot abeſſes millibus,
 Dum gignit uxor quatuor,
 Quod eſſet admodum tui
 Secura, diſſimiles parit.
 Sed unus omnium hic puer
 Tui refert imaginem,
 Quod mater, hunc dum concipit,
 Sollicita de te plurimum,
 Te tota cogitauerat,
 Dum pertimeſcit anxia,
 Ne tu Sabine incommodus
 Velutq; Lupus in fabulam
 Superuenires interim.

DE PRINCIPE ET RVSTICO
 SELANDO, RIDICVLVM.

Quum ſpectaret aquas princeps, in ponte reſedit,
 Primoresq; ſuos ante ſtetero pedes,
 Ruſticus adſedit, modico tamen interuallo,
 Ciuilem q; dato ſe putat eſſe loco.
 Suſcitat hunc quidam, & cum principe, dixit, eodem
 Ponte ſedere audes ruſtice? non ne pudet?
 Ille refert, ſcelus eſt in eodem ponte ſedere?
 Quid ſi pons longus millia dena foret?

De Aulico

DE AVLICO RIDICVLVM.

Quum descendit equo de circumstantibus uni
 Aulicus hunc teneas quisquis es inquit equum.
 Ille ut erat pauidus dixit, domine ergo ferocem,
 Hunc rogo qui teneat sufficit unus equum?
 Vnus ait potis est retinere, subintulit ille.
 Si potis est unus, tu potes ipse tuum.

IN MILITEM FVGACEM
 ET ANVLATVM.

Aureus iste manus miles cur annulus ornat
 Iure tuos ornet qui meliore pedes?
 Vtilior nuper, meliorq; in Marte feroci
 Planta tibi palmis una duabus erat.

IN BRIXIVM POËTAM.

Brixi tale tuo natum est ænigma libello
 À Sphinge opponi possit ut Oedipodi.
 Cordigera est tibi tota frequens, tibi nō tamē usq; est.
 Cordigeræ in toto syllaba prima libro.

Cor.

IN TVSCVM POTOREM.

Perdis ait Tusco Medicus tua lumina uino,
 Consultat secum quid uelit ergo sequi.
 Sydera, terra, fretumq; solent quecunq; uideri,
 Omnia sunt inquit uisa reuisa mihi.
 Multa mihi sed uina tamen gustanda supersunt,
 Multa refert annus quum noua musta nouus.

I Iam

Iam certus, firmusq̄. ualebitis inquit ocelli
Nempe satis uidi, non satis usq̄ bibi.

IN ARNUM PERIVRVM.

Iurasti satis Arne diu, tandem obtinuisti,
Iurare ut posthac iam tibi non sit opus.
Cœpit ubiq̄ tuo uir iuratissime uerbo
Quàm iuramento non minor esse fides.

IN EVNDEM.

Te semper iuras, & cunctis Arne minaris,
Vis scire utilitas quæ uenit inde tibi.
Sic iuras, ut nemo tibi iam deniq̄ credat,
Sic minitaris, ut has nemo minas metuat.

IN EVNDEM.

Arno nemo magis pedibus ualet usq̄, sed olim
Frigore contractas perdidit ille manus.
Optat bella tamen, cui pes citus, utraq̄ manca est
Cui manus, in bello, scis puto quid faciet.
At cui lingua procax, manus est ignaua, procax est
Huic non ignaua lingua secanda manu.

DE MARVLLO.

Admonuit Medicus lippum Theodore Marullum
Ne uinum (cæcus ni uelit esse) bibat.
Pareat ut medico (quanq̄ ægre) abstemius esse
Ecce duos totos sustinet usq̄ dies.
Post, sitit assueti reuocatus imagine uini,
Iamq̄ foras Medico uera minante ruit.

Ventum

Ventum erat ad uinum, quum sic sua lumina mœstus
Affatur, posito iam peritura mero.

Huc iter est, huc me fidi duxistis ocelli.

Hunc bibite, & dulces ambo ualete duces.

Gustus, odorq; manent, miratur abire colorem,
In nigras subeunt lumina dum tenebras.

Hoc tamen aduersum lenit solamine casum,

Dote meri minima quod cariturus erat.

IN RISCVM EQVITEM

IMBELLEM.

Riscus eques prudens longóq; peritus ab usu
Dissimiles, causa non sine, pascit equos.

Nanq; alit ille duos, uolucrum præuerterit alter,

Alter sed pigro, pigrior est Asino,

Hic ergo non festinantem ad prælia defert,

Ille prius tuba q̄ claxerit, inde refert.

IN GELLIAM.

Mentitur qui te dicit mea Gellia fuscam

Iudice me non es Gellia fusca, nigra es.

IA EANDEM.

Candida sum dicis, fateor, sed candida quum sis,

Cur tibi candorem hunc obtegit atra cutis ?

IN EVPARYPHVM VESTE, OPPIGNE/

RATO FVNDÓ, EMPTA.

Non miror sudare tuæ te pondere uestis,

I 2 Quatuor

Quatuor hæc terræ iugera uestis habet.
 Quantum uiuenti tibi terræ ingesseris usq̃
 Tam magnum tumulū, nec tumulatus habet.

IN GAREMANVM VENDI
 TIS AGRIS PAV
 PEREM.

En patrios nuper Garemanus uendidit agros,
 Nunc subito fama uiuere fertur inops.
 Non illi ingenium, non illi industria deficit,
 Verum inimica uiro fata, nocere puto.
 Nam putres fuluo glebas mutauerat auro
 Callidus, & nunq̃ rem tamen ille facit.

AD SABINVM.

Interiere duæ, coniunx tibi tertiã nupsit
 Nec tibi fida tamen de tribus ulla fuit.
 Non tantum ergo tuas, sed damnas improbe totum
 Fcemineum irata mente Sabine genus.
 Si tamen hanc æqua rem uis expendere lance,
 Fies erga ipsas mitior ipse tuas.
 Nam tres quum fuerint ijsdem tibi moribus omnes,
 Astra hæc nascenti fata dedere tibi.
 Si genesis tua te semper iubet esse cucullum
 Scilicet expectas uxor ut astra regat.
 Casta futura alij fuerat, quod adultera tecum est
 Hoc merito fati imputat illa tuis.

In naufr

IN NAVFRAGVM MORSVM A
VIPERA IN LITTORE,
È GRAECO.

Aequoris infanas euasit naufragus undas.
Tristius Afra salo præbet harena solum.

Dum iacet ecce graui pressus prope littora somno,
Nudus, & infesto fessus ab usq; freto,
Vipera trux perimit, frustra fugis æquora frustra,
Heu miser, in terris debita fata tibi.

DE CHIRVRGO ET ANV.

Vnixit anus ægros uelans chirurgus ocellos
Vtile persuadens hoc fore quinq; dies.

Interea mappas, pelues, mortaria, discos,
Quicquid onus tutum non facit, inde rapit.

Quum sanata oculos circumtulit illa reuinctos
Instrumenta suæ sentit abesse domus.

Mercedem ergo exacta, tua contingeret inquit
Vberior pactum est, ut mihi uisus ope.

At uideo nunc q̄ ante minus, quorum usus in æde est,
Vidi multa prius, nunc uideo inde nihil.

AD QVENDAM.

Quàm tibi mens leuis est, tibi si pes tam leuis esset,
In medio leporem posses præuertere campo.

DE HERODE ET HERODIADE.

Coràm Herode Herodiadis dum filia saltat
Dum quo debuerat displicuisse placet,

Ebrius affectu rex coniugis, ebrius illo
 Fortunæ luxu, prætereâq; mero.
 Opta ait o uirgo, dabitur, iurauimus, huius
 Dimidium regni poscere si libeat.
 Impia suggestu sceleratæ filia matris,
 Inquit, Baptistæ da precor ergo caput.
 Dona petis uirgo (si saltatricula uirgo est)
 Quæ uix sustineas cernere dona petis.
 O funesta parens, o natæ dira nouerca,
 Saltare, atq; homines quam iugulare, doces,
 Rex dolet, & tristis concedit. nempe coactus
 Iurisiurandi relligione sui.
 O regem fidum, sed tunc tantummodo fidum,
 Maius perfidia est quum scelus, ipsa fides.

AD QVENDAM EBRIOSVM.

Tecum in colloquium quod non properantius iui
 Segniciem incufas, conquererisq; meam,
 Confiteor uere, tibi non in tempore ueni,
 Senior, aut citior debuit hora legi.
 Aut utinam eiusdem uenisset mane diei,
 Aut tibi uenisset mane sequente die.
 Nunc res luce nimis tractari cœpit adulta,
 Quando tua factum est ebrietate nihil.

IN PICTVRAM HERODIANAE MENSÆ.

Sanguine funesta est Herodis mensa uirili,
 Sanguine funesta est, mensaq; Flammini.

Tam similes cædes, similes fecere puellæ,
 Illam saltatrix obtinet, hanc meretrix.
 Id tamen intererat, meretrici uita nocentis,
 At saltatrici penditur innocui.

IN EANDEM PICTVRAM.

Ora uiri foedo sancti fluitantia tabo,
 Decussumq; gerit regia mensa caput.
 Corpora sic regi rex Atreus ambo Thyesti
 Natorum apposuit frater edenda patri:
 Sic regi Odrylio natum regina peremptum
 Fida soror, genitrix perfida ponit Itim,
 Talia regales ornant bellaria mensas.
 Crede mihi non est pauperis iste cibus.

IN VEHEMENTER NASV
 TVM È GRAECO.

Si tuus ad solem statuatur nasus, hiante
 Ore, bene ostendas dentibus hora quota est.

IN FVCATVM È GRAECO.

Quir emitur fucus, coma, dens, mel, cerâq; possit
 Quum persona tibi tota minoris emi?

IN HISTRIONEM È GRAECO.

Cætera ad historiam, quiddã tamen, id quoq; magnũ
 Iam tibi saltatum contra erat historiam.
 Dum Nioben ageres, stabas tanq; lapis esses,
 Quum fieres Canapeus ecce repente cadis.

At

At Canacem gladio referens, quum uiuus abisti,
Hoc tibi saltatum contra erat historiam.

IN HISTRIONEM È GRAECO.
Saltauit Nioben, saltauit Daphnida Memphis
Ligneus ut Daphnen, saxeus ut Nioben.

IN EBRIOS È GRAECO.
Vespere quū bibimus homines sumus, atq; benigni.
Mane homini sicus trux fera surgit homo.

IN ANDREAM IN MARE
VOMENTEM.
Gratus es Andrea, dignusq; cui bene fiat.
Nam pisces toties qui te pauere, repascis.

DE EODEM.
Aequoris edisti pisces, irascitur aequor.
Ecq; tuo foetus exigit ore suos.

IN PVELLAM DIVARICATIS TI
BIIS EQVITANTEM.
Ergo puella uiri quis te negat esse capacem,
Quum tua tam magnum circūdāt crura caballum?

AD GALLVM SVBLEGENTEM VE
TERVM CARMINA.
Vatibus idem animusq; & uere spiritus idem,
Qui fuit antiquis est modo Galle tibi.
Carmina nanq; eadem, uersusq; frequenter eosdem
Quos fecere illi, tu quoq; Galle facis.

De histrione

IN SCVRRAM PAVPEREM.

Scurra ubi iam fures totam sibi nocte uideret
 Scrutanteis magna sedulitate domum,
 Risit, & o media quid uos hic nocte uidetis
 Miror ait, media nil ego cerno die.

DE SOLLICITA POTENTVM VITA.

Semper habet miseris immensa potentia curas,
 Anxia perpetuis sollicitudinibus.
 Non prodit, multis nisi circumseptus ab armis,
 Non nisi gustato uescitur ante cibo.
 Tutamenta quidem sunt hæc, tamen hæc male tutum
 Illum, aliter tutus qui nequit esse, docent.
 Nempe satellitium, metuendos admonet enses,
 Toxica prægustans esse timenda docet.
 Ergo timore locus quisnam uacat hic: ubi gignunt,
 Hæc eadem pellunt, quæ metuenda, metum.

IN PRIVIGNVM COLLAPSA NOVERCAE
STATVA OPPRESSVM. È GRAECO.

Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
 Morte ratus mores interiisse malos.
 Te tamen illa premit subito inclinata, nouerca
 Si priuigne sapis, ipsa sepulchra fuge.

AD QVENDAM POËTAM

EXTEMPORALEM.

Hos quid te scripsisse mones ex tempore uersus?
 Nam liber hoc loquitur, te reticente, tuus.

K In nouercas.

T H O M A E M O R I
 IN NOVERCAS. È GRAECO.
 Priuigno uel amans infortunata nouerca est.
 Hippolyto grauis, hoc Phædra docere potest.
 IN QVENDAM QVI DICEBAT
 CARMINIBVS SVIS NON
 DEFVTVRVM GE-
 NIVM.

Hoc habet Hispani festiuum epigramma poeta,
 Victurus Genium debet habere liber.
 Dum legis hunc uersum, iam tu quoq; scribere uersus
 Tota mente paras, sed sine mente tamen.
 Quæ ue canas, quali ue modo contemnis, ea est spes
 Victura hæc Genio qualiacunq; suo.
 Namq; tuis Genium uir tam geniose Camœnis,
 Non dubitas aliquem mox alicunde fore.
 Tu tamen (& cariturus erit) tuus hic liber, opta
 Ut careat Genio, qui caret ingenio.
 Cui Genius uitam producat si quis, erit quis
 Ex Genijs, adsunt qui tibi mille, malis.
 Sed neq; sic uiuet, uati si credis eidem,
 Nam non uiuere, sed uita ualere bene est.
 Quod si uita libri est iugi languescere probro,
 Detur & æterna uiuere morte tibi.

DE CVPIDITATE REGNANDI.
 Regibus è multis regnum cui sufficit unum,
 Vix Rex unus erit, si tamen unus erit.

Regibus

Regibus è multis regnum bene qui regat unum.

Vix tamen unus erit, si tamen unus erit.

DE DEDITIONE NERVIAE HENRI/
CO VIII ANGLIAE REGI.

Belliger inuictam domuit te Neruia Caesar,
Non tamen extremis absq; utriusq; malis.

Te capit Henricus, capit & sine sanguine, princeps
Magno tam maior Caesare quàm melior.

Sensit honorificum sibi Rex coepisse, tibiq;
Vtile sensisti non minus ipsa capi.

DE FABVLLA ET ATTALO.

Fabulla nuper nescio quid Attalo

Irata, & illum commouere gestiens,

Ostendereq; quàm prorsus hunc nihili putet.

Iuravit illi, si sibi centum forent

Membra, mulier quibus fit, è centum tamen

Præstare dignaretur haud unum Attalo.

Non inquit ille: quæ, malum, est isthæc noua

Frugalitas tibi: quæ ue parsimonia?

Certe solebas esse liberalior.

Vnum ne de centum grauareris modo

Auara commodare: at aliquando unicum

Tantum quum haberes, unicum tamen, uiris

Centum solebas dare benigna centies.

Hei metuo ne quid ista portendat tibi

Monstrosa tandem parcitas, magni mali.

K 2 De febr

Febre laboraret mihi quum puer Hemitritæo,
 Forte ibi Sauromatæ posco medentis opem.
 Sensit ut adimoto salientem pollice uenam,
 Fortis, ait, calor est, sed calor ille cadet.
 Flagitat ergo cyphum, fundumq; exhaurit ad imum,
 Quantum nec Bitias ebibiturus erat.
 Haurit, ad æqualeis ægrotum prouocat haustus,
 Et facere hoc temere ne uideatur, ait,
 Aestuat hic ualde, ualde bibat ergo necesse est,
 Non paruo obruitur magna liquore pyra.

DE HESPERO CONFITENTE.

Ex more sacro dum sacerdoti Hesperus
 Commissa falsus expiaret crimina,
 Explorat huius ille conscientiam,
 Et cautus omne examinat scelerum genus,
 Interq; multa quærit, an unquam malos
 Ritu prophano crediderat in dæmonas.
 Vah ego ne credam in dæmones, inquit, pater?
 Multo labore uix adhuc credo in Deum.

DE OCCASIONE DEO. È GRAECO.

Vnde erat hic plastes? Sicyonius, at quis erat, dic.
 Lycippus, tu quis? tempus ego omne domans.
 Cur summis instas digitis? roto semper, at alas
 Cur pedibus gestas? ut leuis aura feror.

At dextra

At dextram cur armat acuta nouacula? signum est,
 Quod conferri acies non potis ulla mihi est.
 Cur coma fronte iacet? quod qui me prendere captat,
 Præueniat. caluum est cur tibi retro caput?
 Quod postq̄ leuibus præceps effugero pennis,
 Nil aget à tergo qui reuocare uolet.
 Vnde igitur posses documentum sumere, talem
 Artificis posuit me tibi docta manus.

DE PHYLLIDE ET PRISCO IM/
 PARITER AMANTIBVS.

Clam Phyllis cupido bene nubet candida Prisco,
 Quàm bene spumanti uitrea lymphæ mero.
 Phyllida Priscus amat calido feruentius igne,
 Frigidius gelida Priscus amatur aqua.
 Iungetur tuto, nam si simul ardeat illa,
 Sustineat flammæ quæ domus una duas?

DE NUMMIS ANTIQVIS APVD
 HIERONYMVM BVSLIDIA,
 NUM SERVATIS.

Roma suis olim ducibus quàm debuit, illi
 Tam debent omnes Buslidiane tibi.
 Roma suis ducibus seruata est, ipse referuas
 Romanos Roma præmoriente duces.
 Nam quæ Cæsareos antiqua nomismata uultus,
 Aut referunt claros tum ue prius ue uiros,

K 3 Hæc

Hæc tu sæclorum studio quæsita priorum
 Congeris, & solas has tibi ducis opes.
 Cunctæ triumphaleis densus cinis occulat arcus,
 Ipse triumphantum nomen, & ora tenes.
 Nec iam Pyramides procerum monumenta suorum
 Tam sunt, quàm pyxis Bussidiane tua.

AD EVNDEM.

Ecquid adhuc placidam mi Bussidiane Camœnam
 Tua coërces capsula?
 In tenebras abdis cur dignam luce, quid illi?
 Quid inuides mortalibus?
 Musæ fama tuæ toto debetur ab orbe.
 Quid huic repellis gloriam?
 Gratus ab hac fructus toti debetur & orbi
 Quid unus obstas omnibus?
 An tibi casta procul cœtu cohibenda uirili
 Cohors uideatur uirginum?
 Sunt hæc uirginibus fateor metuenda. sed illis
 Deuirginari quæ queunt.
 Aede tuam intrepidus, pudor est inflexilis illi.
 Nec ille rudis, aut rusticus.
 Vt tua non ipsi cessura est uirgo Dianæ
 Pudore grata lacteo,
 Sic tua non ipsi cessura est uirgo Mineruæ
 Sensu, lepore, gratia.

Ad Bussidiam

AD BVSLIDIANVM DE AEDIBVS
MAGNIFICIS MECHLINIAE.

Culta modo fixis dum contemplabar ocellis,
Ornamenta tuæ Buslidiane domus,
Obstupui quonam exoratis carmine fati
Tot rursus ueteres nactus es artifices?
Nam reor illustreis uaftris ambagibus ædes,
Non nisi Dædaleas ædificasse manus.
Quod pictum est illic pinxisse uidetur Apelles,
Quod sculptum credas esse Myronis opus.
Plastica quum uideo Lyfippi suspicor artem,
Quum statuas, doctum cogito Praxitelem.
Disticha, quodq; notant opus, at quæ disticha uellet,
Si non composuit, composuisse Maro.
Organa tam uarias modulis imitantia uoces,
Sola tamen ueteres uel potuisse negem.
Ergo domus tota est, uel sæcli nobile prisca,
Aut quod prisca nouum sæcula uincat opus.
At domus hæc noua nunc, tarde, seroq; senescat
Tunc uideat dominum, nec tamen usq; senem.

DE PHILOMENO ET AGNA, CON-
IUGATIS MALA FIDE.

En redeunt nostro Veneris miracula sæclo
Qualia nec prisco tempore facta reor.
Flos iuuenes inter Philomenus, & Agna puellas.
Iunguntur Paphiæ rite fauore Deæ.

Ille sed heu nimium laudata uoce superbit,
 Illa tumet placidi laudibus ingenij.
 Ergo coniugium uotis tam saepe petitum
 Non Veneri acceptum, sed retulere sibi.
 Ingratis adimit formam Dea, neue coirent
 Mutati, dispar indit utriq; genus.
 Mox Philomenus enim quauis aestate canentem
 In cuculum, inq; auídám uertitur agna lupam.

MEDICINAE AD TOLLENDOS FOETORES
 ANHELITVS PROVENIENTES
 À CIBIS QVIBVSDAM.

Sectile ne tetros porrum tibi spiret odores,
 Protinus à porro fac mihi cepe uores.
 Denuo foetorem si uis depellere cepe,
 Hoc facile efficient allia mansa tibi.
 Spiritus at si post etiam grauis allia restat,
 Aut nihil, aut tantum tollere merda potest.

AD LECTOREM DE NOVO TESTAMEN-
 TO VERSO AB ERASMO
 ROTERODAMO.

Sanctum opus, & docti labor immortalis ERASMI
 Prodit, & ò populis commoda quanta uehit:
 Lex noua nam ueteri primum est interprete lasa
 Scribentum uaria post uitiata manu.
 Sustulerat forsan mendas Hieronymus olim,
 Sed periere pigro tam bona scripta situ.

Tota igitur demptis uersa est iam denuo mendis,

Atq; noua CHRISTI lex noua, luce nitet.

Nec tamen ambitiose singula uerba notauit,

Sanctum habuit quicquid uel mediocre fuit.

Quo fit ut hæc celeri si quis præteruolet ala,

Huic nihil hic magni forte putetur agi.

Idem si presso relegat uestigia gressu,

Censebit maius commodius ue nihil.

AD REVERENDISSIMUM &c. THOMAM

CARDINALEM ET ARCHIEPISCO

PVM EBORACENSEM, IN LI-

BRVM NOVI TESTAMEN

TI, EI AB ERAS-

MO DATVM.

Vnice doctorum pater, ac patrone uirorum,

Pieridum pendet cuius ab ore chorus,

Cui populus quantum defert ac cedit honore,

Virtutes infra est tantum honor ipse tuas.

Ab liber iste tuo longe tibi uenit ERASMO.

Hunc precor hoc animo quo dedit ipse, cape.

Nec dubito, capies. operi nam iure fauorem

Autor, & autori conciliabit opus.

Ille tui cultor semper fuit, est opus ipsum

Lex CHRISTI, studium quæ fuit usq; tuum.

Illa paratur ab hac prudens tibi lege facultas,

Qua Momo coram reddere iura potes.

Namq;

Namq; ita perplexas populo mirante querelas
 Discutis, ut uictus non queat ipse queri.
 Non humana tibi facit hoc sollertia, sed lex
 CHRISTI, iudicijs unica norma tuis.

Ergo opus hoc placido Præsul dignissime uultu
 Excipe, & auctori (quod facis) usq; faue.

AD REVERENDISSIMVM &c. ARCHI-
 EPISCOPVM CANTVARIENSEM.

Quod bene sunt collata tuo pie præsul ERASMO
 Tanta tua toties munera prompta manu,

Quàm non ducat iners, quæ tu facis ocia, monstrant
 Multa, sed in primis indicat istud opus.

Aediderit quàmuis numerosa uolumina, fructu
 Non sine, uincit opus cuncta priora nouum.

Cunctorum utilitas, sed honor te est inter, & illum.
 Præstitit ille operam, tu bone præsul opem.

At partem ille suam toto tibi pectore cedit,

Quicquid agit, meritis imputat omne tuis.

Hunc petit ille sui fructum pater alme laboris,

Charus ut hoc tu sis omnibus, ille tibi.

EPITAPHIUM IN SEPVLCHRO IOHANNÆ

OLIM VXORIS MORI, DESTINANTIS

IDEM SEPVLCHRVM ET SIBI ET

ALICIAE POSTERIORI VXORI.

Chara Thomæ iacet hoc Iohanna uxorcula Mori,

Qui tumulum Aliciæ hunc destino, quicq; mihi

Vna mihi dedit hoc coniuncta uirentibus annis,
Me uocet ut puer, & trina puella patrem.
Altera priuignis (quæ gloria rara nouerçæ est)
Tam pia, quam gnatis uix fuit ulla suis.
Altera sic mecum uixit, sic altera uiuit,
Charior incertum est, hæc sit, an hæc fuerit.
O simul o iuncti poteramus uiuere nos tres
Quàm bene, si fatum religioçq; sinant.
At societ tumulus, societ nos obsecro cælum:
Sic mors, non potuit quod dare uita, dabit.

EPIGRAMMATVM CLARISSIMI DISERTIS,
SIMI'QVE VIRI THOMAE MORI,
CIVIS ET VICECOMITIS
LONDINENSIS, FINIS.

BASILEAE, APVD IOANNEM PRO
BENIVM, MENSE MARTIO.
AN. M. D. XVIII.

EPIGRAM

Vna mihi dedit hoc con
 Me uocet ut puer, &
 Altera priuignis (quæ glo
 Tam pia, quam gna
 Altera sic mecum uixit, sic
 Charior incertum e
 O simul o iuncti poterat
 Quàm bene, si fatu
 At societ tumulus, societ
 Sic mors, non potu

EPIGRAMMATVM C
 SIMI'QVE VIRI
 CIVIS ET
 LONDINE

BASILEAE, APV
 BENIVM, ME
 AN. M.

the scale towards document

